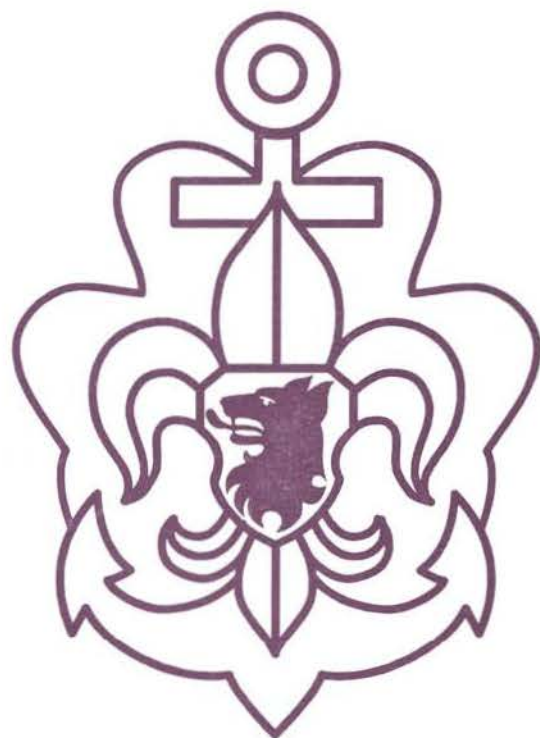

**zpravodaj
vodních
skautů
a skautek**

KAPITÁNSKÁ POŠTA

HKVS

2000/2001

r o č n í k

8

Kapitánská pošta

Obsah

strana

Za svatým Jiřím!	1
Pro Zdeňka Svobodu	1
Kapitáni a kapitánky!	2
Zpráva o stavu Unie	3
Pražské mosty VIII.	4
Pluli jste Baťovým kanálem?	5
Kolínská pádla	6–7
Příhláška na SKAPA – Kolínská pádla	6–7
Z historie Kolínských pádel – závodu skautů na Labi	8
Mimořádná příležitost – plavba po Mazurských jezerech.....	8
Svatojánské proudy	9–12
O naději	13
Nejtěžší závod	13
Víte, že.....	13
Lod'	14
STaRT – Snadné Třídění a Rychlá Terapie	15
Na okraj diskuse o Kapitánské poště	16
VYHLÁŠKA 106 MZ ČR ze dne 2. března 2001 o hygienických požadavcích na zotavovací akce pro děti	17–19
Jak vyjít s vodníky z Podskalí	20
HKVS hlásí	21

*Ted', když jsme se naučili létat v povětří jako ptáci
a potápět se jako ryby,
zbývá už jen jediné: naučit se žít na zemi, jako lidi.*

G. B. Shaw

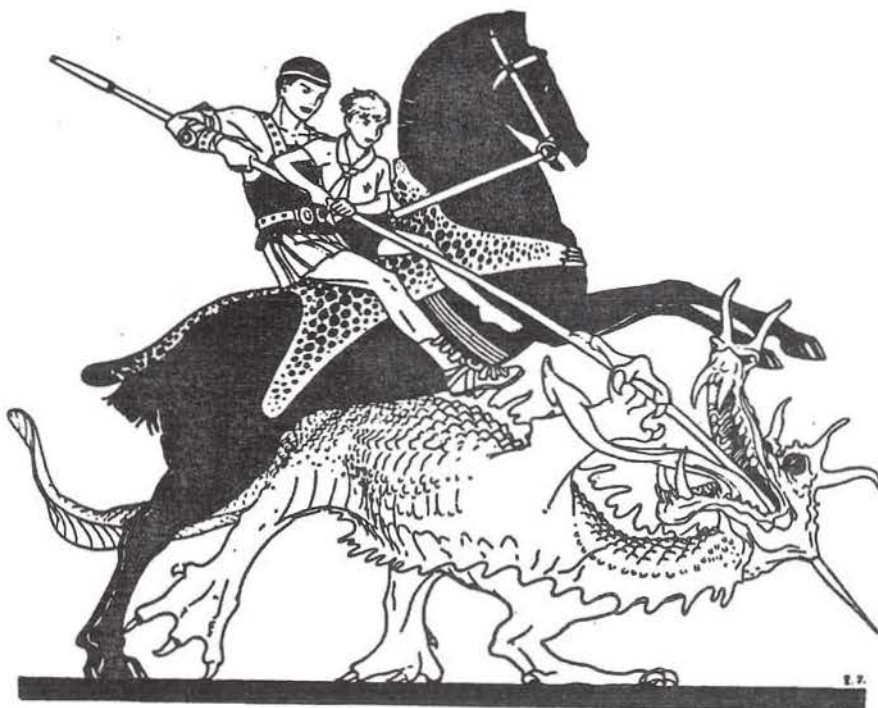
Za svatým Jiřím!

Dnes si přibližně dvacet pět milionů skautek a skautů z více než 135 zemí světa připomíná svátek svatého Jiří. Podle skautských zvyklostí však považujeme za skauty daleko větší množství lidí – vždyť každý, kdo skládal u táborového ohně skautský slib, je zavázán tímto slibem po celý život.

Než se zamyslíme nad tím, čím svatý Jiří, tento populární drakobijce, oslovuje dnešní skauty, měli bychom si také ujasnit poslání skautingu. To totiž nespočívá jenom v perfektním zvládnutí tábornických aktivit, ale zejména v zapojení dětí, mládeže a dospělých do společenského života. Řečeno slovy slovníku Jana Ámose Komenského, skauti by se měli zapojovat do řešení nejpálčivějších problémů naší společnosti – do „všeňápravy věcí lidských“. Samozřejmě, že se můžeme zapojovat do těchto akcí pouze v rozsahu naší působnosti, ale i tak se domníváme, že osmdesát tisíc lidí v Čechách, na Moravě a ve Slezsku něco dokáže.

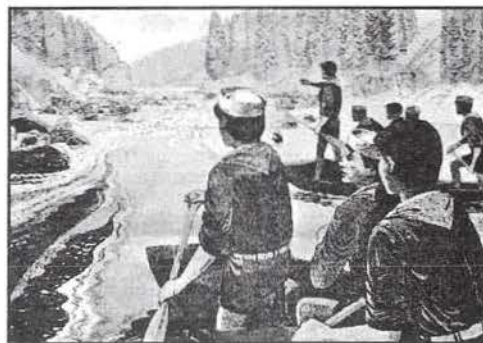
Svatý Jiří symbolizuje boj se Zlem, Nadutostí, Sobectvím, Domýšlivostí – zkrátka se všemi špatnými vlastnostmi, které v sobě každý z nás více či méně nosí. Vždy nás znovu zaujme svou opravdovostí a odhodláním bojovat proti Zlu, kterého je kolem nás dost a dost. Předcházející řádky můžeme také shrnout do jedné věty: „Pravda a Láska musí zvítězit nad Lží a Nenávistí“, hesla našeho prezidenta a protektora českého a slovenského Skautingu.

Až navštívíte v neděli Pražský hrad, zastavte se na třetím hradním nádvoří před sochou svatého Jiří, kopii díla Martina a Jiřího Kluže z roku 1373. Zastavte se u této sochy a zamyslete se i nad svým postojem k druhým. Jsme vždy ochotni pomoci bližnímu i za cenu osobních potíží?

Pro Zdeňka Svobodu

*Milý Bagheero,
my, skautata i oldskauti
ze střediska „ÚTA“ Nové Město nad Metují
Ti děkujeme za dlouholetou a obětavou práci
pro mnohého z nás
a k Tvým 70. narozeninám
přejeme hodně zdraví, pohody,
duševní i duchovní svěžesti
a vytrvalosti na Cestě k Nejvyšší Pravdě a Lásce.*

Kapitáni a kapitánky!

Duben je měsícem jara, svatého Jiří, velké vody, otvírání řek, úklidu břehů a mytí duší. Proto přečtěte pár slov, která jsem nedávno řekl ve Varšavě na konferenci Předcházení společensky patologickým jevům pomocí skautské výchovy:

Historie polských harcerů a českých junáků je sice hodně podobná, ale v něčem je přeci jen velký rozdíl. Po 2.světové válce byly obě naše organizace komunistickým režimem zakázány a nastoupily pionýrské organizace sovětského typu. V padesátých letech se však Polákům podařilo Svaz polského harcerstva (ZHP) obnovit a až do konce osmdesátých let to byla jediná dětská organizace východního bloku, která používala skautská označení, kroj, názvosloví, ba i slib a zákon byl podobný původnímu. Ale právě že jen podobný. To podstatné bylo režimem deformováno. Nyní hledáte cesty, jak skautskou výchovu dostat mezi všechny mladé lidi, pojem harcer vnímáte jako dobře vychovaný mladý Polák.

My v Čechách jsme byli po válce jednoduše dvakrát zakázáni, respektive přímo sloučení s pionýrskou organizací. To mělo dva zásadní důsledky (pokud pomínu naši závist vůči těm vašim oficiálně nošeným liliiům):

Za prvé: Všichni skautští vůdci cítili, čím se liší skautská výchova od pionýrské. I ti, kteří vedli své oddíly v rámci některé povolené organizace, věděli co svým dětem dávat navíc a co jim filtrovat. Pojem skaut, junák je u nás vnímán méně obecně, než dobrý mladý člověk.

Proto se po obnově Junáka v roce 1989 musel každý ze skautských vůdců vyrovnat s tradičním pojetím skautingu kopírujícím stav na konci třicátých let, a s pojetím moderním, vycházejícím jednak z požadavků světových skautských organizací WOSM a WAGGGS, jednak ze současného stavu české společnosti, materiálního i morálního zázemí dětské populace. Různé vnitřní postoje k pojetí skautingu jsou příčinou různých názorových proudů v Junáku i vytvoření separátních skautských organizací.

Dlouho se vedl spor o nové znění skautského slibu, kterým jsme byli povinováni světovým skautským organizacím. Šlo o přímé zakotvení povinnosti vůči třetí dimenzi, vůči Bohu v duchu světových stanov.

Protože jsme na rozdíl od Poláků nejméně ze šedesáti procent národem ateistickým, hledali jsme všeobecně přijatelný ekvivalent a našli v opisu „nejvyšší pravda a láska“ (pro Čechy: vím, že tam stojí Pravda a Láska, ale ta velká písmena jsou v mém pojetí personifikací).

Za druhé: Během desítek let se mnoho organizací, které pracují s dětmi a mládeží, naučilo používat skautské

výchovné, metodické a organizační prvky.

Proto jsme si po roce 1989 rovněž museli položit otázku, čím se naše hnutí liší od ostatních organizací.

Práce v malých skupinách? Jsou spolky, společnosti a skupiny, které se to od nás naučily a dokáží to lépe a neformálně.

Pobyt v přírodě? Jsou spolky, společnosti a skupiny, které to dokáží lépe, přírodu ochraňují zaníceněji a odborněji.

Táboření, turistika, práce s mapou? Jsou spolky, společnosti a skupiny, které to dokáží lépe, v mapě se orientují rychleji, táboří v drsnějších podmínkách.

Romantika a symbolika indiánů? Jsou spolky, společnosti a skupiny, které to dokáží lépe a zaníceněji, než my.

Dobré skutky? Jsou spolky, společnosti, skupiny a nadace, které to dokáží lépe, účinněji a častěji, než my.

Bůh, idealistické filosofie? Jsou spolky, společnosti a skupiny, které se na to specializují a dokáží to lépe a účinněji, než my.

Povinnost k sobě? No jejej, sportovní oddíly, spolky dětí s vysokým IQ, ti všichni to dokáží lépe než my.

Vodní sporty (abych zůstal u své skautské profese)? Jsou spolky, společnosti a skupiny, které se na to specializují a dokáží to lépe a účinněji, než my.

Tak co tedy dokážeme my, když se ve všech těchto výchovně pozitivních aspektech pohybujeme na úrovni řekněme 70%?

Nu, právě, že ve všech a navíc máme tu stanovami danou povinnost vůči Bohu chápanou jakou povinnost uznávat vyšší hodnoty, než materiální.

Tato povinnost, vzhledem k slibu, prolíná prací každého skautského oddílu.

V současné době tunelování, tolerovaných podvodů, zvyšování nájemného, placeného sportu a vůbec loktování, kdy je za neschopného slabocha považován ten, kdo nic neurve, je naším přínosem prostředí, kde převažují duchovní hodnoty nad materiálními, kde se etické normy dané skautským zákonem samozřejmě dodržují.

Dar je víc než peníze, samorost je lepší cena než CD, bodování je víc než odměna, pochvala je víc než bodování, vnitřní zadostiučinění je víc než pochvala, přátelství je víc než konkurence.

Skautské oddíly vytvářejí malé skupiny, kde se děti a mládež tomuto vnímání hodnot učí. Jestliže jim je zde dobře, udrží si kontakt i v dospělém věku.

A toto, právě toto je náš přínos k předcházení společensky patologickým jevům skautskou výchovou.

K tomu nám pomáhej svatý Jiří (chápaný jako bojovník proti tomu nízkému v nás)!

Váš Vezír

Zpráva o stavu Unie

(o činnosti RHKVS) 6. 4. 2001

- 23.10.1999 byla zvolena Rada HKVS:**
hlavní kapitán - Vezír - Vladimír Cvrček
přístavná zástupce HK - Pišta - Jana Hlásná
přístavný výchovný zpravodaj ChK - Ježek - Milan Zeibert
přístavná výchovná zpravodajka DK - Lady - Milena Babóová
přístavný organizační zpravodaj - Sam - Prokop Jícha
přístavný hospodář - Pavel Česák
předseda RK - Sluně - Vladimír Netušil
- téměř ve všech krajích proběhly volební sněmy VS** a byli zvoleni krajští kapitáni (komodoři)
- byla přijata změna v názvu přístavných oddílů** na palubní
- byla stanovena a zhotovena oficiální vlajka HKVS** a tím i VS
- Nový junácký kroj** – vodácký zůstal prakticky nezměněn a vítán i suchou většinou; drobná úprava funkčních štítů
- pravidelně probíhají lesní školy a kurzy (LŠ VS, ILŠ VS, ČLK VS, Kotik, Seniorská LŠ, zvláštní typ Kapitánské plavby)**
- vodácké odborky a odbornosti** (málo uplatňované v praxi), kapitánská zkouška zůstala v plném znění v novém Řádu pro vzdělávání činovníků a činovnic Junáka jako podmínka kapitánské kvalifikace
- Závazný pokyn k pořádání vodáckých táborů** – zůstalo na půl cesty
- úspěšný Navigamus 2000** a pravidelné závody Tří jezy, SKARE, SKAPA včetně Závodního řádu VS
- účast našich kapitánů na evropském setkání VS** v Polsku, pomoc skautům v bývalé Jugoslávii
- Tortuga jako MSC**, vybavení místnosti HKVS
- Vztah k ústředí** – počátkem roku 2000 mimořádný sraz K+K, prohlášení loajality vůči Junáku
- Neshody mezi přístavy v Ostravě**
- Ostravská výzva** – prvopočátek řádu Systemizace a návrhu organizačních změn v ústředí Junáka a návrhu změny stanov na Valný sněm - zastoupení HKVS v ústředí („Náčelnictvo Junáka“) na základě volby vodními skauty
- Lodní knížka** – připraveno vydání na r.2001 v nákladu 1000 ks, dotace URJ 50.000 Kč
- Nedokončena příručka VS**, vydány 3 přílohy KP; nutnost omladit redakci KP; internetové stránky HKVS
- Vztahy k radioskautům a SOS** – uvolněnější, přestože pocit vzájemnosti trvá; výrazná podpora NKD (OS)
- SHP zachováno**, Fond aktivit vzorem pro fond Junáka – viz navýšení příspěvků.
- Vydány pamětní odznaky 10 let**, návrh nového statutu Řádu stříbrného bobra a medaile Bronzový bobr
- Požadavek vedení Mattoni Cupu** na spolupráci, návrh sponzorování
- Požadavek spolupráce** na Evropské skautské konferenci Praha 2001
- Na valný sněm Junáka** – zaujmout postoj k probíhající

diskusi – (hlavní okruhy: Odběr tisku, nový kroj, reorganizace ústředních orgánů, postoj k ČRDM, vztah k jiným skautským organizacím v ČR, krajské uspořádání Junáka)

23. Úkoly pro novou R HKVS

Vydat nové Programové prohlášení, resp. Strategii HKVS
Dát úkoly a prostor krajským kapitánům
Připravit další Navigamus
Zlepšit internetové stránky HKVS a KP
Rozhodnout o dalším osudu Fondu aktivit
Tortuga – využívání, podpora
Spoluúčast na Evropské konferenci, Mattoni Cupu, Carpathii, Jamboree v Thajsku, event. Královské plavbě
Dokončit kroje – spolupráce s Moirou, Jitexem apod.
Další vzdělávání činovníků VS, vtahování mladých kapitánů do řešení společných úkolů
Hledat cesty k řízení oddílů VS v informační izolaci
Zlepšit práci komisí nebo pasivní zrušit.
Vydat Příručku VS
Přejmenovat HKVS na VS a RHKVS na HKVS
Nadále zachovávat pocit sounáležitosti s Junákem při výchově dětí, mládeže i dospělých v souladu se slibem, zákonem, Stanovami, a hlavními řády, především Systemizací a Řádem pro vzdělávání činovníků a činovnic.

Vezír 6. 4. 2001

Pražské mosty VIII.

David Jupp Waraus

Jiráskův most – původně měl stát v ústí ulice Myslíkovy. Ale po dlouhých sporech – trvaly tak asi 10 let – o výhodách a hlavně nevýhodách umístění mostu, bylo nakonec rozhodnuto, že nový most bude stát v ústí ulice Resslerovy. Avšak i toto umístění mělo své odpůrce. Ti však už veřejnost nepřesvědčili, aby se našlo lepší místo pro stavbu mostu. A tak se konečně mohlo začít stavět. Z vypsané soutěže nezvešel žádný vítězný návrh, bylo udělena jen II. cena projektu Ing. Mencla a arch. Hofmana, a tak městská rada rozhodla, aby detailní projekt vypracoval zase městský stavební úřad podle návrhu Mencl-Hofman.

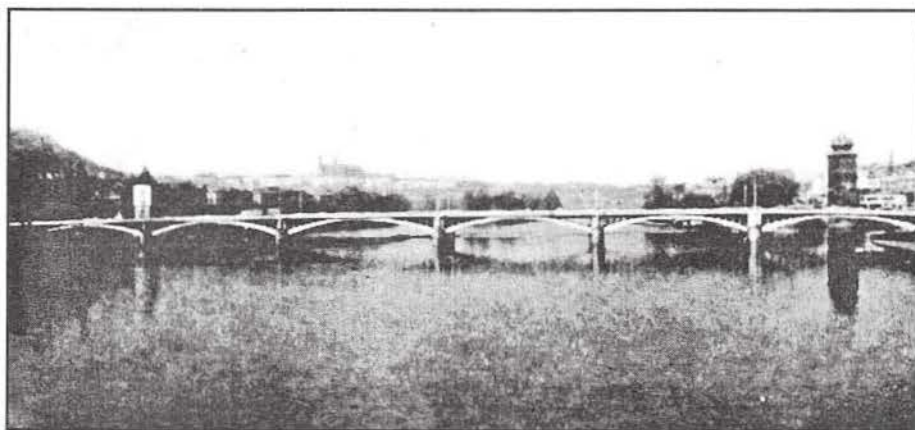
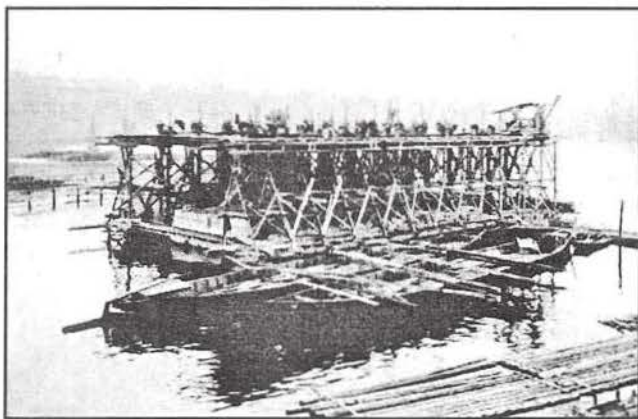
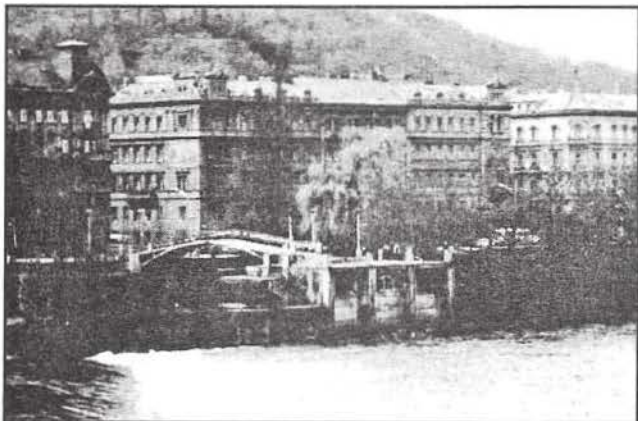
Zvlášť nepřehledná situace na obou předmostích donutila konstruktéry vytvořit potřebné rozšíření a rozptylovou konstrukci už na mostní konstrukci a ne na břehu, jak to bývalo zvykem. Proto je průběžná šířka mostu 26,4 m a přibližně od středu rozpětí krajního mostního pole směrem k nábřeží se nálevkovitě rozšiřuje až na 70 m.

Těžce vybojovaná a nyní realizovaná poloha osy mostu, vycházející neurčitě z Jiráskova náměstí na novoměstské straně, se musela ještě vyrovnat s dalšími problémy. Nejtěžším byl barokní Dienzenhoferův pavilón a na Smíchově.

Není sice jisté zda autorem byl některý z obou slavných Dienzenhoferů, ale jisté podobné prvky měl tento pavilón například s barokní vilou Amerika. Samotný pavilón byl postaven pro jezuitský řád a byl v něm umístěn dispensář pro ubytování dočasně uvolněných členů řádu. Pavilón byl jednopatrový a patřila k němu rozsáhlá zahrada, později přetvořená na botanicou – dnes ji připomíná jen název jedné z přilehlých ulic mostu – „V botanice“.

Při schvalování projektu mostu se slíbilo, že pavilón bude přesunut a byla určena i jeho nová poloha na podbřeží. Předpokládalo se tedy, že bude posunut do vzdálenosti asi 110 m proti proudu řeky. Nakonec ale k přesunu nedošlo, protože se nenašel pojišťovací ústav, který by převzal riziko za případný neúspěch díla. A tak, už za ohradou staveniště mostu, došlo ke zboření památky. Jedinou památkou na pavilón jsou provedené kopie a otisky důležitých detailů.

Ale zpátky k mostu. Dokončen a do užívání byl předán v předvečer 15. výročí obnovené samostatnosti státu – 27. 10. 1933.

Pluli jste Baťovým kanálem? My ano!

Daisy a Ikki, 7. přístav VS „NEREUS“ Terezín

Baťův kanál je historickou vodní cestou, vybudovanou v třicátých letech 20. století pro zvýšení hladiny spodních vod, závlahu luk a plavbu. Byl dlouhý 50 km a spojil Otrokovice s Rohatcem. Stavba se skládá z pohyblivých jezů s výsuvnými tabulemi a závlahovými klapkami, plavebních komor, soustavy závlahových a drenážních kanálů, roztroušených po celé krajině. Plavební kanál je částečně veden po řece Moravě a částečně vykopaným umělým korytem. V roce 1937 začala nákladní plavba: Baťova plavební společnost Morava vozila lignit z Ratíškovického dolu do Otrokovic. Po druhé světové válce zde fungovala i osobní lodní doprava, poté kanál z politických a později i ekonomických důvodů osiřel.

Novým impulsem se stala iniciativa obcí a měst, která byla podpořena Evropskou komisí, vstřícným postojem Povodí Moravy a.s. a Ředitelství vodních cest - pro turistické využití celého díla od r.1999. Byly zrenovovány i plavební komory, kterých je v současné době deset v provozu a připravují se čtyři další.

Plavbu jsme podnikli v srpnu 2000 s malým motorovým člunem Sport 25 speciál. Loď jsme z Terezína převezli vlečkem do obce Spytihněv, kde je výhodný počátek plavby. Nejprve naše dvoučlenná posádka vyplula po řece Moravě proti proudu do Otrokovic. Po menší prohlídce Otrokovic (včetně zbytku bývalého Baťova přístavu) jsme pluli zpět přes město Napajedla do Spytihněvu, kde vodní cesta odbočuje na plavební kanál. Rychlost plavby po kanálu je omezena na 5 km/h. V úseku Spytihněv - Uherské Hradiště jsme proplavili čtyřmi komorami, které pracovníci Povodí obsluhují ručně klikou. V Uherském Hradišti jsme z kanálu vjeli zpět do řeky Moravy a po ní jsme se vydali proti proudu zpět do obce Spytihněv pod jez. Po krátkém občerstvení v místní stylové hospůdce Na rejdě jsme se vrátili zpět k Uherskému Hradišti. Cestou jsme našli místo, kde jsme přenocovali. V člunu jsme sklopili sedadla, rozbalili spacáky a když jsme dočetli každý svou pohádku před spaním, zaklopili jsme střechu a spali.

Další den ráno jsme se chtěli dostat do Strážnice. Proplouvali jsme dalšími plavebními komorami a krásnou krajinou. Zastavili jsme se v Uherském Ostrohu a ve Veselí nad Moravou. Chvilí se pluje po kanálu, chvilí po řece Moravě. Jsme z domova zvyklí na širokou řeku Labe, ale Morava v těchto místech je také pěkně široká. Jedním z nejnádhernejších míst jsou Vnorovy, kde se kříží kanál s řekou. Po plavbě kanálem nás ve Vnorovské komoře I. spustili na úroveň řeky Moravy. Tu jsme přepluli a chtěli jsme komorou Vnorovy II. zpět nahoru na kanál. Ale bohužel obsluha nedokázala pohnout plavebními vraty komory. Zde jsme tedy skončili, už nás čekala pouze zpáteční cesta do Spytihněvu.

Na snímcích vidíte:

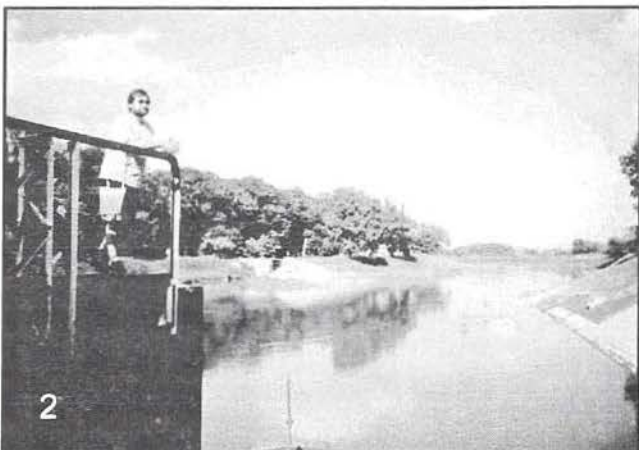
1. Naši posádku.
2. Křížení kanálu a řeky a Karla na protipovodňových vratech komory Vnorovy II, v pozadí Vnorovy I.
3. Typický mostek přes kanál, břehy porostlé bujnou vegetací (květy voněly, ptáčkové zpívali a komáři kupodivu ani nekousali).

Na některých místech kanálu jsou k dispozici různé zají-

mavosti např.: Napajedelské plavení koní, expozice rybářství v Kostelanech, prohlídka historického pivovaru v Uherském Ostrohu a přírodovědné naučné stezky přímo u vody. Na několika místech jsou půjčovny lodí. Bližší informace můžete získat v infocentru Baťova kanálu:

Masarykova 119., 698 13 Veselí nad Moravou. Tel: 0631/33 53 30

E-mail: abk@es-servis.cz nebo na INTERNETU: <http://www.batacanal.cz>

Kolínská pádla

Ve dnech 25.–27. května 2001 se uskuteční tradiční závody vodních skautů a skautek SKAPA – skautská pádla. V letošním roce poprvé po obnovení činnosti jako pokračování tradičního, nyní již historického závodu Kolínská pádla. Jeho tradice sahá až do poválečných let 1946–48. Závody pořádá ve spolupráci s ostatními kolínskými středisky Junáka 6. přístav vodních skautů Kolín. Vlastní soutěž se pojede podle soutěžních pravidel HKVS pro Ranův a Braťkův memoriál.

Termín: 25.–27. 5. 2001

Místo: Kolín – Labe a pískovna Sandberk u Kolína

Přihlášky budou k dispozici v KP, na Internetu a na srazu K+K v Praze.

Termín odevzdání přihlášek:

do 25. 4. 2001 na adresu:

Ivan Vokřál, Tyršova 258, 281 04 Plaňany

nebo fax 0321-78 34 12

nebo e-mail: ivokral.boletex@cbox.cz

Registrace lodí a závodních posádek podle kategorií na místě po příjezdu.

Rámcový program a organizace:

PÁTEK – příjezd, ubytování ve vlastních stanech na loděnici nebo v klubovnách na Klacovce – skautský dům cca 1 km od loděnice

SOBOTA – Ranův memoriál, pro zájemce prohlídka města, muzea apod., večer oheň

NEDĚLE – Braťkův memoriál, vyhlášení výsledků, závěr.

Účastnický poplatek pro každého včetně startovného: 20 Kč za osobu – platí se při příjezdu. V ceně je zajištěn ubytování, teplý resp. studený nápoj po celý den. Na loděnici nelze vařit na otevřeném ohni a není k dispozici neomezeně pitná voda. Na hygienu a mytí nádobí bude voda zajištěna. Teplé občerstvení a nápoje za lidové ceny bude zajištěno.

DOPRAVA:

Automobily:

Při průjezdu městem po silnici I/12 Praha – Čáslav přijedete na velký kruhový objezd, který opustíte směrem Týnec nad Labem, přejedete přes Labe a po hlavní přes železniční nadjezd. Na tomto nadjezdu odbočíte vpravo – směr Týnec. Po sjetí z nadjezdu vám zůstane po pravé straně samoobsluha Burko a za ní se dáte druhou ulicí doprava. Pro autobus s vlekem složitější. Osobní a nákladní lehce projedou až k loděnici. Na odbočce bude stát hlídka, která vás bezpečně navede až k loděnici.

Vlakem a pěšky:

Na nádraží ČD bude služba, která Vás bude informovat. Jinak se vydáte od východu z haly doprava až dojedete k novému mostu přes Labe, ten nemůžete minout. Přejdete jej po pravé straně a na prvních schodech na druhém břehu sednete dolů k EKO (elektrárně), projdete Tovární ulicí, přes žel. přejezd a za ním doprava až k Labi a proti proudu podél Labe dojedete až k loděnici.

PŘIHLÁŠKA NA SKAPA – KOLÍNSKÁ PÁDLA

Přístav – oddíl:

Počet všech účastníků: počet dětí (do 15 let):

Počet lodí – pramice: – kanoe a jiné: – počet stanů:

Požaduji ubytování v klubovnách: ANO NE kolik míst?:

Kontaktní adresa a telefon atd.:

Zálabí

© P. F. art

© P. F. art
Druhá strana

Z historie Kolínských pádel – závodu skautů na Labi

Citace ze vzpomínek Jan Skácela, předválečného vlčete z pražské Pětky, později vodního skauta a činovníka v Kolíně.

ROK 1946

V září se vodáci účastnili přivítání světové náčelní skautky Lady Baden Powell v Poděbradech, kde spoluúčinkovali na slavnostní regatě na Labi na svých vyzdobených pramičkách. John (Jan Černý, zakladatel 6. přístavu Kolín) dostal od lady B.P. jako oblastní kapitán děkovný dopis. V samotném Kolíně uspořádal 6. přístav v měsíci září I. ročník „Kolínských pádel“ – vodáckých závodů na pramičkách v úseku Horní ostrov – železniční most, kterého se účastnilo cca 250 skautů z Kolína a okolí. Účastnili se i členové suchozemských oddílů i oddíly dívek.

ROK 1947

Po ukončení táborů nastala opět horečná příprava sjezdu vodních skautů v Kolíně – 2. ročník „KOLÍNSKÝCH PÁDEL“, který se opět konal koncem měsíce září s rozšířeným programem. Závody na lodích byly doplněny závody v plavání a branych sportech, přijely i oddíly ze vzdálenějších míst – celková účast byla cca 400 vodních skautů, byli přítomni i zástupci Hlavního Kapitanátu VS z Prahy.

ROK 1948

Ihned začátkem září, podobně jako v minulých letech, pořádá 6. přístav VS v Kolíně 3. ročník „KOLÍNSKÝCH PÁDEL“ který byl připravován vedením přístavu již od začátku roku. A bylo to opravdu vyvrcholení celé dosavadní činnosti vodního skautingu v Kolíně. Sjezd se stal jedním z největších podniků tohoto směru v ČSR, zúčastnily se oddíly ze všech větších měst Čech a Moravy, kde vodní skauting byl provozován (Praha, Ústí n/L, Liberec, Ostrava, Nymburk, Poděbrady), byli přítomni i zástupci ze Slovenska a celé vedení Hlavního kapitanátu VS. Sjezd byl dvoudenní, průvodu městem se za velké pozornosti obyvatelstva účastnilo přes 600 vodních skautů, vedených dvanáctičlennou trubačskou skupinou vodních skautů z Ústí nad Labem, včetně zástupce z Kolína – Jardy Odyna Převrátila. Původní program sjezdu byl však silně narušen úmrtím presidenta republiky dr. Edvarda Beneše, takže odpadl původně připravený táborový oheň se zábavným programem a konal se pouze oheň poradní. A při tomto ohni byl živě diskutován právě problém zapojení organizace JUNÁK do SČM s velmi rozdílnými názory. Převážná část kapitánů přístavů i oddílů a i větší část přítomných zástupců z Hlavního kapitanátu se jednoznačně vyjadřuje k samostatné existenci Junáku a nesouhlasí se vstupem pod jednotný SČM. Pak je tu několik přešlapujících – vyčkávajících jak to nakonec dopadne a pouze ojedinělí doporučují se začlenit pod SČM...

...Program 3. ročníku Kolínských pádel velmi úspěšně pokračoval po celou neděli. Hlavní závod o Kolínské pádlo – šestičlenné posádky s kormidelníkem – vyhrává družstvo z Kolína, druhou nejvyšší trofej – KORMIDELNÍ KOLO

oblastního kapitána Johna – získává družstvo z Nymburka. Závodů se účastnila i družstva dívek, dále proběhly soutěže v plavání, závody na kanoích dvojic i jednotlivců a další vložené závody.

Pro většinu činovníků 6. přístavu byla tato akce posledním vystoupením před kolínskou veřejností. Celé vedení přístavu s výjimkou br. Dr. Šplíchala odmítlo dále pokračovat pod hlavičkou Junák v ČSM v další práci. A tak ke konci roku 1948 ty zůstává úpouze 9. oddíl, který vede JUDr. Šplíchal s malým počtem dětí. Do konce roku převzal tento od zrušených oddílů veškerý majetek – lodě, stany, vybavení, loděnici na Horním ostrově ale zůstal bez dalších spolupracovníků a tým i bez většiny dětí.

Loděnice na Horním ostrově osiřela a o většinu majetku se postarali „potřební“ – část inventáře byla rozkradena, o loděnici a pramičky se postarali soudruzi rybáři – loděnici rozebrali a včetně lodí převezli na Hánín, kde ji opět postavili a tento sakutský majetek jim pak sloužil mnoho roků.

Přesto bylo období 1945–48 pro téměř 200 kolínských chlapců, kteří prošli 6. přístavem, velmi významné a rozhodující.

Dodatek

V letech 1968–1970 se tradici sjezdů VS – Kolínských pádel – nepodařilo nebo nechtělo obnovit. O tomto období nejsou ohledně závodů žádné písemné ani ústní doklady.

V roce 1999 jsme začali uvažovat o možnosti tyto závody obnovit. První novodobý závod se uskutečnil ve dnech 25.–27. května 2001

Mimořádná příležitost

zúčastnit se jako člen posádky plavby

PO MAZURSKÝCH JEZERECH

V programu je základní kurs jachtingu -
vhodné i pro začátečníky.

ČERVEN–ZÁŘÍ 2001

Pronájem 4místné jachty - 8000,- Kč/10 dní

info: 069/69625 55,
e.mail: eskadra@skaut.cz

hým komisařem kníže Lobkovic. Téhož léta, v listopadu, dotazovalo se české gubernium pražského senátu, čím by Praha chtěla přispěti k nákladným zplavňovacím podnikům. Přálo si spolu znáti smýšlení hr. Ferd. Waldšteina, mají-li se práce ty svěřiti staviteli G a w o v i, jenž Fukem byl doporučován, ale od té doby upadl zájem o zplavňovací práce tak, že ani na zemských sněmech, ani u císařské dvorské komory vůbec se o nich nejednalo. Co dosavad vykonáno bylo, poněnáhu scházelo, nebo povodněmi a živelními pohromami důkladně bylo kaženo.

Tak s Kryšpínem Fukem zanikl na dlouhou řadu let všecek zájem o plavbu na Vltavě i úmysl učiniti Prahu střediskem světového obchodu středoevropského.

Mimochodem budiž zde dotknuto otázky: Jaké odměny dostalo se Fukovi od císaře za obětavé jeho snahy prospěti veřejnému blahu v Čechách a v druhé řadě pokladně císařské komory? Odpověď zní krátce: Kromě titulu cis. rady, kterého si zasloužil za jiné práce veřejné, na př. v bernictví, žádné. Pozdější spisovatelé dějin strahovských*) sdělují sice, že prý byl za to povýšen do stavu šlechtického s přídomkem „z Hradiště“, ale zpráva ta, nehledíc ani k tomu, že psána jest v dobách hodně pozdějších, není správnou už z toho důvodu, že Fuk psával se s přídavkem „z Hradiště“ záhy po získání statku Hradiště nad Vltavou koupí, kdy vylámání skal v proudech bylo teprve v počátcích. Tak na př. čte se v aktech o zplavnění již 26. května r. 1641 č. 17. česky „Crisp. z Hrad. opat“ a v č. 18. německy „Crispinus von Hradischtie, Abbt Klosters Strahoff Mühlhausen u. V.“ Úsudek tento posiluje i ten důvod, že nikde, ani v bohaté korespondenci Fukově, ani v jiných aktech strahovského archivu není nalezeno dosavad sebe menší autentické zprávy o udělení šlechtictví, tím méně šlechtického diplomu nebo osobního znaku jeho. Fuk za své zásluhy nejen že nedočkal se žádné odměny od dvorských kruhů, nýbrž dokonce zlomyslně byla postížena jeho památka po smrti. R. 1653 ohlásila totiž česká guberniální účtárna, že prý při zkoumání nedostatečně doložených účtů se strany dědiců po Binagovi a Cacciovi se shledalo, že zemřelý prelát Kryšpín Fuk dostal na zplavnění Vltavy r. 1641 od císaře 5000 zl., které prý však nesúčtoval. Na toto oznámení vyzvalo gubernium správce solní pokladny barona Losy-a, aby strahovskému klášteru obstavil částku 3000 kop., která ročně téměř klášteru ze solních důchodů se vyplácí jakožto náhrada za jeho statky od králů českých (Zikimunda, Vladislava) různým šlechticům kdysi zastavené a dosavad nevyplacené. Zadržení té částky mělo býti prodlouženo na tak dlouho, dokud by výše zmíněný obnos 5000 zl. nebyl nahrazen.

Zástupci konventu strahovského ozvali se proti tomuto výměru, správně uvádějíce, že klášter ve svém celku nikdy neměl co činiti se zplav-

*) Diabač: Historische Darstellung der Schicksale des königl. Stiftes Strahov, str. 181. — Ervin Weyrauch: Geschichte des Stiftes Strahow, str. 70. — Čermák Dominik: Praemonstráti v Čechách, str. 80.

(emporium). O návrhu jeho jednalo se ve společné schůzi dvorské komory a král. dvorské kanceláře české dne 12. prosince 1642, ale zdá se, že bez valného výsledku. Fuk však té věci usnouti již nedal. R. 1644 vyžádal si od Voglera nové odůvodnění jeho návrhu, které minil císaři předložiti. Tomu Vogler, uznávaný patrně za znalce světového obchodu, ochotně vyhověl, poslav Fukovi z Vídně 5. března 1644 toto pojednání pozoruhodné tehdy i dnes:

„Již tedy zanáší se J. Cis. Milost velmi chvalitebným úmyslem ozdobiti a obohatiti královskou metropolí Prahu slavnou okrasou obchodního skladiště a veřejného výsadního tržiště. Za tím účelem, aby podnik obchodního skladiště dobře byl uvážen a vyličen, vyvolila Jeho Cis. Milost dva komisaře: nejdůstojnějšího a urozeného (?) pana K r y š p í n a z H r a d i š t ě, opata na Strahově v Praze, generálního visitátora řádu premonstrátského, J. Mti Cis. radu, prvního ředitele a podporovatele zplavnění řek atd. a jasněho i urozeného p. hraběte Š l i k a, J. M. C. komořloha a presidenta dvorské vojenské rady říšské atd. A ti, protože věděli, že vyznám se v zámořském obchodování a plavbě, i že také hamburský trh dobře znám, přáli si, abych účastnil se jejich úvah a mínění své jim sdělil.

I schválil jsem jim bez jakýchkoli pochybností záměr budoucího tržiště pražského, že toto vyšine se v budoucnosti nad jiná tržiště v římském císařství a snad i v celé Evropě, a že nebude nad ně většího a bohatšího, a to proto, že bude moci dobře využití zařízení již zplavnění řek, kdy na horním toku řeky (Vltavy) shromažďovati se bude převeliká zásoba tolika obchodních předmětů z Itálie, z jejich provincií a měst, jakož i z jiných míst přes Tyrolsko a pak přes Inn k Dunaji a odtud vozmo po cestě jen 10 mil dlouhé do Budějovic, kde začíná již Vltava býti splavnou, a odtud do Prahy, takže obchody jen z těchto zemí dobře postačí k zařízení velkého tržiště.

Nelze také pochybovati o tom, že i zboží, které z Uher, Čech, Sedmihradska, Rakous, Slez, Korutanska, Štyrská a z Moravy se přiváží, vyžadovati bude zřízení zvláštního oddělení tržiště.

Konečně všecky obchodní předměty hamburského trhu z nejzazších končin dalekého Východu a Západu, z Indie, z Ameriky, Afriky, Asie, jakož i z království a ostrovů Středozemního moře, rovněž ze Španělska, Francie, Anglie, Škotska, Německa, Belgie, z krajů pobaltských, z Dánska, Norvěžska, Švédska, Polska, Ruska, Pruska, Livonska atd. do Prahy po lodích dovážené, učiní tržiště to více než třikrát větší.

Jen krátce zmíním se o tom, které zboží z Čech plavbou po Labi hodilo by se zvláště pro nejjasnějšího a nejmocnějšího krále španělského: Obilí kteréhokoli druhu, co do zrna jest lepší a lacinější nežli z Polska, které z jiných vzdálenějších míst po moři se dováží. To dopravovalo by se jistě v každé době podle libosti rychleji, bez velkých výloh a nebezpečí.

Víno rakouské, uherské, italské a německé různých druhů.

Různé druhy zboží: Velké množství stříbra, měď z Uher, jež pro děla a k výrobě mnohých věcí velmi dobře se hodí, a kterou Holanďané prostřednictvím vídeňských a norimberských kupců a jiných velkoměst skupují a přivážeti si dávají, potom ale sami do Turecka ji odesílají, což zvláště jest si pamatovati.

Železa, ocele, cinu, olova, stříbra a jiných kovů z dolů dobývaných jest nadbytek. Dříví, fošny, lodní stěžně a jiný materiál k stavbě lodí potřebný. Konopí na tkání plachet a lodní provazy. Smůla, síra, soda, salnytr, prach stříelný (pulvis nitratus) a jiné věci k námořnické plavbě potřebné. Med, vosk, volské kůže, kožešiny a jiné věci toho druhu, jakož i mechanické stroje a jiné mnohé věci odjinud přivezené.

Mimo to plavební ruch po Labi a pražský trh budou míti v zápětí mnohé jiné výhody, jako bank peněžníků a směnárníků, obchod se sukny, jehož Angličané jako monopolu úplně se zmocnili a tak ročně na 40 milionů zlatých z Říše do Anglie přenášejí, které rozmachem českého soukenictví odlákány budou potichu do Říše (čehož všecka města hanzovní a přímořská vše si přejí).

Tento rozkvět soukenictví bude míti v zápětí výrobu barviv, kterou v Hamburce žíví se na 40 tisíc lidí a již s Angličany provozuje velký počet Škotů a Irčanů. A protože Angličané s těmito národnostmi pro víru a katolické náboženství potupně jednají, bude jim přeprava z Anglie do Prahy nechána svobodnou, a to přinese sem nemalý užitek nejen zejména v uměleckém průmyslu, protože jsou zručnými pracovníky, nýbrž i ve vojenství.

Za plavebního ruchu bude moci býti zřízena i admirálita, kteréž, byť i nebyla ještě v Říši zavedena, jest přec nanejvýš již třeba a bude zde k znamenitému užítku, neboť nejen způsobí, že Německé a Severní moře bude učiněno bezpečným a volným pro plavbu a obchod do Španělska, jemuž Holanďané a Angličané často překážky kladli a posavad překázejí, nýbrž potlačí též různé ony strany v Říši, které tolik tomuto státu škodí. Touto admirálitou budou též skříženy různé násilné a zlomyslné pokusy krále dánského, který nová a nezvyklá cla požaduje od plavcůch se, zavíraje proti vši svobodě Říše lodním svým vojskem velmi zhusta Veseru i Labe.

Zvláště však pamatovati si sluší, že z výše uvedených látek bývá budováno a všemožnými potřebami opatřováno mnoho výborných lodí v Hamburce. Ty bude potom možno posílati podle libosti přímo do Španělska, a to laciněji nežli odjinud, neboť dříví z Norvéžska a jiné potřeby hledají se z dalekých míst zámořských opravdu s velikými výlohami.

Rozkvět tohoto budoucího pražského tržiště i plavby bude konečně hanzovním a přímořským městům v Říši tak milým, že nemůže jim býti nad to nic milejším a vítanějším. Záhodno bude pojednati s těmi městy, mezi nimiž jmenovitě významná jsou Hamburk, Lübeck a Brémy, včas o stanovách a o tom se s nimi smluviti, aby úplně zřekla se neutrality Švédska, v níž tají se velmi mnohé a to záluďné pletichy, a aby s nimi více se nespojovala, což s tím větší radostí bude od nich uvítáno, čím spíše

uvidí, že podpora tohoto záměru pochází jen z horlivosti pro dobro, neboť města ta po ničem tak netouží jako po příležitosti, aby zniknouti a odvrhnouti mohla neutralitu. O té věci bude možno podle přání ještě více si promluvíti."

V dalším netají se referent Vogler s velikou překážkou, která pro vídeňské a pražské obchodníky z nenadání se vyskytla a velikou nedůvěru v obchodování zavínila, totiž velká defraudace a nepoctivost vídeňského obchodníka Jakuba Balli-ho, rodem Holanďana, který mnoho tisíc tolarů v říšských městech a ve Vídni vylákaných zpronevěřil a mnoho lidí ošidil, takže Hamburští usnesli se neobchodovati více s Vídni a s Prahou, dokud nedostane se jim zadosti. (Č. 121.)

Tento hodně optimisticky a neméně politicky zabarvený návrh Voglerův nezmizel sice, jak další obsáhlá korespondence Fukova dokazuje, po řadu let z úředních akt, ale provedení jeho bránilo hlavně nedodělané zplavnění dolního toku Vltavy. To vleklo se v letech 1644—1646 pomalým krokem, jednak pro časté nájezdy nepřátelských vojsk do severních Čech, jednak pro silný odpor mocných majitelů mlýnů, jednak i pro finanční nesnáze. Ale i na horním toku Vltavy bylo ještě vykonati různé práce. Proto, když nastaly časy poněkud klidnější, pořádá Fuk v srpnu r. 1646 opět „cisařskou“ jízdu po horní Vltavě, aby prohlédl, co by bylo ještě dokonati. Dostal se na úpravu této části řečiště znovu ještě 500 zl., které vyplatil mu na cis. poukaz p. Caccia. Pro tuto jízdu objednány byly opět z Děčína dvě velké a jedna menší loď, s kterými 11. srpna přijel do Prahy loďmistr G l a s e r. Za tuto a zpětnou jízdu vyplaceno mu bylo 45 zl. 34 kr. Inspektorem nad pracemi a lidmi ustanoven byl tentokrát Tomáš Humel, měšťan na právé sv. Jana (Maltézkém), jemuž bylo uloženo, aby stále bděl a vedl podrobné účty. Dáno mu předem 100 zl. Pro opata Fuka udělán byl na jedné lodi domeček s plátěnou střešou, což stálo 13 zl. Novou tu loď pomaloval malíř Oldřich Musch ze Starého města Pražského a dáno mu za 12 liber zelené a 3 libry bílé barvy 20 zl. 30 kr. a od práce 7 zl.

Od té doby plavba na horní Vltavě z Budějovic do Prahy čile byla provozována, hlavně co se týká dopravy soli a dříví. Za to povážlivé vázly zplavněvací práce z Prahy do Litoměřic z příčin výše uvedených. Když Fuk marně rok od roku čekal na vydatnější prostředky a pomoc k provedení úpravy dolní Vltavy a Labe se strany cisařské, navrhl dvorní komoře, aby úkol zplavnění těchto úseků předán byl *zemské správě* Čech, totiž *královské* komoře české a místodržitelství. Dvorská komora, jakoby zapomínala na výsadní dopravu soli, dříve úporně cisařským důchodům vyhrazovancu, ochotně dotazovala se českých stavů, zdali chtějí potřebný náklad na zplavnění Vltavy a Labe nésti, a navrhovala hned pro ten úkol 5. června r. 1653 své inspektory neboli komisaře. Ale Fuk výsledku tohoto vyjednávání již se nedočkal, zemřev 3. srpna 1653. Místo něho ustanoven byl inspektorem nad plavbou v Čechách hr. Ferdinand Waldštejn a dru-

dlouhé, dlažba v nich dolejší stranou byla vyšší nežli práh nebo zároveň s prahem, takže v některých místech k vodě bylo až 14 coulů a tu „šifové dolů prudce spadají a na soli nemalá škoda stříkající vodou se děje, při plavbě pak proti vodě šify s nemalou škodou těch němčin se vytahují.“ Proto má šířka těch němčin podle pražského způsobu býti v hořejším otevření toliko 7 loktů, v dolejší pak $7\frac{1}{2}$ lokte a délka 20 loktů, prahy pod cejch $1\frac{1}{2}$ lokte. Zostření dlažby od dolejšího konce k hořejšímu má býti o $\frac{3}{4}$ lokte, sruby $\frac{3}{4}$ lokte vysoké. K obhájení němčin mají se s každé strany udělati dvě kobyly. A poněvadž na té své výchozi na prázdném šifu jen s 15 nebo 16 osobami na několika místech uvázli, protože dna velice byla zanešena, bude nutno kameni a rum při vhodné vodě vybrati, aby šify s náklady dobře plouli a sůl příležitostě k Praze dovážena býti mohla. (Bořek str. 81 až 88.)

Během času vyskytovaly se čím dále tím větší překážky pro plavbu, protože mnohé velké balvany, které při kvapné úpravě Fukově byly z koryta plavební dráhy jen stranou v řečišti odvaleny, velkými povodněmi zase do loďní cesty byly splaveny. Proto vyzván byl nejvyšší dozorce vod v Horních Rakousích cís. rada Linhart Schlossgängl od administrační komise navigační v Praze, aby řeku Vltavu prohlédl a návrhy na úpravu plavby podal. Týž zaslal dne 28. června r. 1707 tento důkladný rozbor:

„Když od visitační komise při cís. solní komoře v Gmundenu Gundtermarovi Hš. hraběti ze Stahrembergu a panu Jirimu Erázimovi Schickmayroví, účetnímu radovi při místodržitelství v Dolních Rakousích, uloženo bylo, abych se šesti dilovedoucími výše řečené solní komory, totiž s Pavlem Fehlnerem, cís. podřevným (dřevařským starostou) při Aurrachu, s Achacem Polstermühlnem, cís. jezmistrem v Hallstadtě, s Blažejem Poschem, cís. lesmistrem tudíž, s Janem Pichringerem, cís. nadplavčím v Stadlu, s Janem Kaggererem, cís. kormidelníkem v Gmundenu a s Tobiášem Weissenpichlerem, cís. plavmistrem, odebral se bez průtahů do Budějovic a odtud za příčinou úpravy plavby prohlédl řeku Vltavu až do Prahy. shledal jsem se zmíněnými pány, že nebude nemožno učiniti řečiště splavným pro dopravu soli dolů a prázdných lodí zase nazpět, když předně škodlivé balvany v seznamu A uvedené budou buď vystřeleny nebo z plavební dráhy odvaleny, když postavena budou boční dřevěná pažení, v příloze B poznamenaná a kamením vyplněná, a když také jezy opatřeny budou podobnými silnými paženími, aby při zácpě ledu lépe vzdorovati mohly nárazům. Potom ovšem upravena musí býti také cesta pro koně při plavbě proti vodě podle přílohy C. Pro tyto opravy jest nejen na blízku po obou stranách Vltavy s dostatek stavebního a jezového dříví, nýbrž i lesy na plavební dříví bohaté a v příloze D uvedené, poskytnou hojnost materiálu, jakmile sestavovatelům vorů a pramic od cís. lesních úřadů dovoleno bude káceti takové dříví, které pro stavbu lodí se nehodí. U četných mlynů jsou také blíž lesů vodní pily, které potřebné dříví na lodí

Za podstavec a tři povozy dáno 3 zl. 30 kr. Pomocník Championův dostal za cestu a pomoc při osazování 5 zl. Za naložení dostali kameníci společně 3 dukáty. Zámečníkovi Hanušovi Kuglerovi v Praze dáno za orla s násadou, vážícího $92\frac{1}{2}$ libry, 18 zl. 30 kr. Za omalování orla zapláceno 20 zl. Za násadu železnou, $25\frac{1}{2}$ libry těžkou, jež do podstavce zasazena drží sloup přímo, dány 4 zl. 15 kr. Za dvě kladky témuž zámečníkovi 4 zl. 40 kr., ač chtěl 5 zl. Tesařský mistr Kašpar dostal při osazování 10 zl. Vypilo se při tom vědro vína v ceně 8 zl. (Č. 99. — Dva náčrtý Championovy pod č. 100/I.) Podle přání opatova pracovalo se i v neděli 30. srpna až do nešpor, jen aby sloup již stál. V dopise ze dne 16. září píše opat Šlikovi, že sloup ten postaviti dal na osamělé skále, takže vyčnívá 20 loket nad řeku a že to byla těžká, ano „psi“ práce.

Po postavení sloupu jelo se řekou výše k lámání skal. Pracovalo tu 6 loďařů, tesař, skalník, učedník loďařský a 2 dělníci.

Dne 13. září podává inspektor díla, strahovský hejtman Norbert Altmann opatovi zprávu o vykonaných pracích: „Denně odklízovalo se „v Jeleni“ (kameny „Jeleny“ nad Županovicemi) zdvihadlem 4 až 6 velikých kamenů, nad Cholyni pak ještě větší kameny, nepočítajíc menší kameny, které menšími nástroji vybírány byly, ač zde jest místo velmi hluboké i nebezpečné. Dne 7. září zlomil se velký hřeb ve zdvihadle a tu pak celý stroj s koly, provazy, kladkami i s velkým již zabraným kamenem sřítíl se do vody, na štěstí však beze škody, vyjma jen to, že dělníci spadli při tom také do vody a tesařský tovaryš byl by to hnedle odpykal úrazem nebo smrtí. Nový hřeb udělal a jiné správký provedl županský kovář Jan Hájek. Mimo jiné udělal „dlouhý Clamer“ (spojku), aby se tesanice mohly ve vodě spolu držeti, dále dvě vidlice k zdvihání aneb k zadržení toho velikého kozla a dvě skoby k zadržení hebcajku.“

Dne 9. a 10. září nařídil Altmann po třikráte jistému konšelovi ve Zvíroticích u Záběhlic (rychtáře nebylo doma), aby ti, kdož by snad plaviti se chtěli s vory, přistáli ku břehu a počkali: „Toho však on neučinil, a tak se stalo, že několik vorů na nás propustil, mezi nimiž byl jeden se 40 prámy proviantu, když jsme právě v nejpilnější práci byli. A tu nám zdvihadlový stroj se vším příslušenstvím do vody srazili, pažení se dvěmi kotvami sřihali, kotvě jedno rameno urazili. Plavci to nezavinili, nýbrž onen sedlák, který nedal jim vůbec výstrahy. Proto měla by Vaše Milost vydati jménem J. Mti Císařské české nařízení, aby pobřežní obyvatelstvo bylo nám nápomocno a aby plavci na znamení přistávali ku břehu. — P. S.: V „Jelenech“ jsou ještě neobyčejně velké kameny, které nelze zdvihadlem, jež tu máme, vyzdvihnouti, nýbrž musíme ještě jedno rameno dáti přidělati tak, aby tálnouti se mohlo čtyřmi koly a dvěmi kladkami. Jinak jsou kameny pro jízdu vorů většinou již venku, jen v jízdní dráze lodí jest jich ještě asi deset velmi velikých v cestě. Dne 5. září vytaženy byly u Županovic 4 velké a 6 menších kamenů a 2 velké a nebezpečné pod jezem. Dne 6. září přejížděli jsme v „Jelenech“ přes jez. Dne 7. září vybrány byly

4 velké a 2 menší kameny; 8. září 4 velké a 5 menších; 9. září 5 velkých, ale potom zlomil se hřeb; 10. září 5 velkých a 3 menší; 11. září 4 velké a 4 menší; 12. září 5 velkých a 2 menší. Potom jelo se do Bučil. V celku vytaženo bylo 33 velkých a 22 menších kamenu."

Zajímavé jest, jakými nástroji opatřena vyjela výprava na zdvihání balvanů. Hejtman Altmann opatřil: 3 kotvy, 4 silné provazy 20, 24, 26 a 30 loktů dlouhé, 6 železných mlýnských sochorů, 6 silných, 8, 10 a 12 loktů dlouhých řetězů, 8 špičáků, 8 železných škrabáků (motyček), 4 silné železné hrábě, 4 vozové zdvihače, 4 silné železné háky, 2 ruční háky, 15 špuntovnic (Spündelbretter, prkna, fošny přes 1½ palce silné), 45 prken na lešení, 1 pilku, 1 ruční pilu, 3 perličky, dvě tuny prachu k vystřelování skal, 2 sekery a 8 svěřáků, 4 železné skoby, 4 železné lopaty a nástroj ku zdvihání kamenu. Jeden skalník měl své nástroje. Kromě toho byla hojnost osekaných trámů pro lešení a dvě ložky pohotově. Potřebné provazy zpracoval Hanuš Klemeth (prve Klymeth) na Starém městě Pražském. Jeden rýnský dostal vrátit (t. j. poříční dohlížitel na jezy) za to, že po tři dny ukazoval dělníkům, které kameny mají vybrati. Za mýdlo k mazání provazů, pokud v kladkách se třely, dáno do Selčan 15 grošů. Tři kopy hřebíků stály 33 kr., zapalovadla (luntý) 6 kr. a tři klubka motouzu 1 zl. Během jednoho měsíce vydáno bylo za práci 366 zl. 21 kr. a 5 zl. zpropitného (č. 111), k čemuž za mimořádné práce a na nedoplatcích přibýlo ještě 22. září 68 zl. 45 kr. Hejtman Altmann dostával denně za inspekci 1 zl. 30 kr. a jeho zástupce „pan Johanes“ za 25 dní po 45 kr. Pracovníci vraceli se dne 17. září z Bučil ku Praze, ale ještě na cestě zastavili se u „Červeného kamene“, který s několika menšími vytáhli nazítří na břeh. Téhož dne však dospěli až ke slapu, 19. září do Podskalí, kde přenocovali, a v neděli 20. září navrátili se do Prahy. Na cestě nakoupili si zásob pro domov, od paní Judity (Jitky) v Hradišti 24 libry omastku za 4 rýnské a 60 syřečků po krejcaru. S tím odjeli do Děčína.

Zplavňovací práce na horní Vltavě byly tím považovány jaksi za ukončené. Aspoň po další dvě léta není v dalších listinách Fukovy korespondence o nějakých dodělvkách vůbec řeči. Je to ostatně pochopitelné, protože všecku péči přenesl Fuk v těchto letech na úpravu Vltavy od Prahy do Bubenče, odtud pak do Mělníka a Litoměřic, a nadto pracoval o zřízení obchodního skladiště v Praze. Komu přičísti jest tuto myšlenku, těžko jest rozhodnouti. Snad původcem jejím byl ingénieur C y r i l l G e e r, v jehož návrhu úpravy dolního toku Vltavy r. 1641 poprvé potkáváme se se zmínkou o zřízení emporia v Praze, ale zcela dobře také možno jest, že otázka ta už dříve živě byla přetřásána v komisi zplavňovací a že Geer pojal ji pak do svého plánu. Že v obchodních kruzích otázka ta horlivě byla přetřásána, svědčí ta okolnost, že již r. 1642 podal cis. rada a komisař kraje westfálského J a n V o g l e r dvorské komoře a komisařům nad plavbou v Čechách odůvodnění, jak prospěšné by bylo pro středoevropský obchod zaříditi v Praze výklad zboží neboli *obchodní tržiště*

něním na Vltavě, nýbrž že to podnikal na žádost císařovu opat Kryšpín ze soukromé své záliby a horlivosti, tudíž že také nemá klášter co činiti s účtováním za ty práce. Proší tedy místodržící, aby zákaz barona Losy-a byl zastaven, jinak že by nemohl klášter provésti žně, které jsou v proudu a jiných peněz není pohotově. (Č. 185/II.) To bylo vše, co zástupcové konventu na obranu cti svého zemřelého opata uvedli! Nenamítali ani, proč teprve po smrti Fukově, tedy až po 12 letech od uvedeného r. 1641, žádá účtárna vyúčtování, když zemřelý hájiti se již nemůže. Nevěděli ani, jak nicotné bylo obvinění z nepoctivosti, proti kterému — jak výše zde uvedeno bylo — opat sám za života úspěšně se hájil a obhájlil. Dnes ovšem nelze ze zbylých listin podati podrobné účty z vydaných peněz, ale četné poznámky opatovy dokazují aspoň, že žádané účty předkládal. Neoprávněné zadrženi důchodu klášterního ze solní pokladny bylo také záhy zrušeno, neboť nenacházíme nikde zmínky, že by k zadrženi těch peněz skutečně bylo došlo. Tak památka podnikavého opata zůstala aspoň čista.

* * *

Jest pochopitelné, že mnohé ze zařízení Fukových během doby, když na navigační dílo nebylo náležitého dohledu, zvěšelo nebo povodněmi a ledy pokazeno bylo, takže po řadě let ukázala se samodělk potřeba nových úprav. Souditi tak lze na př. z relace dvou přísežných mlynářů zemských D a n i e l e B r y c h a a J a n a K a r o l i d e s a z K a r l s b e r g u, kteří r. 1669 vysláni byli na žádost úřadu vinného a pivního tácu jakož i inspektorátu nad solí (hrabě Jan Ant. Losy z Losenthalu a rytíř Jan Kř. Morák z Morenfeldu) purkmistrem a radou Starého města pražského, aby ohledali jezy na Vltavě, „protože v dodávání soli po vodě a v plavbách veliká nepřítelost se děje.“ Výše zmínění přibýli tedy 17. července do Budějovic, dali zaraziti cejchovní kůl u jezu mlýna pánův budějovických a tu shledali, že dolejší dlažba jest o 8 palců výše nad prsní záplavou, a poněvadž to čelí při zvýšení vod na škodu němčiny, nařídili obci dlažbu jezu o 9 coulů pod prsní záplavu neboli cejch snížit. Totéž shledali a nařídili u mlýna p. Matesa Bartoloměje pod Budějovicemi, při jezu vrbenském týchž pánův budějovických, při jezu pod Hlubokou hraběte ze Švarzenberku (o 2 coule). V Purkarci, kde byla dlažba při konci o 12' a jinde až o 15 coulů zvýšena, nařídili snížit ji o 9 coulů, otevřiti zadělaná vrata pro plavbu vorů, protože plavci, plujíce s vory němčinou, tuto velmi poškozovali. Ve vratech měl se tu práh pod cejch na 1 loket zvoštěti a okřídly s obou stran opatřiti. Podobné úpravy nařídili při jezu pí. Doroty Jičkové pod Purkarcem, při jezu jároslavském panství hlubockého, dále v Hněvkovicích při mlýně Vítě Zmrhala, kde byl jez zruinován a toliko přiházeným roštím a rumem udržován, při jezu týnském pana arcibiskupa a při mlýně Kořenském pod Nezášovem (sic!) hraběte z Vrtby. Němčiny těch mlýnů byly 9 až 10 loket široké a 12 až 15 loket

O naději

Jiří Edy Zajíc

Pro naše dnešní malé zastavení věnované probouzení naděje jsem pro vás vybral z knížečky „Myšlenky moudrých o naději“ hned tři citáty. Ony totiž spolu těsně souvisejí. A všechny ukazují k dalšímu daru, který pro lidský život přináší naděje. Jestliže minule jsme slyšeli, že „Lidé, kteří žijí nadějí, vidí dále“, pak dva z těch dnešních nás upozorňují, že člověk díky naději vidí nejen „dále“, ale také lépe. Posud'te sami: **Anne Wilson Schaefová** nám vzkazuje: „*Doufat neznamena opomíjet praktickou stránku věcí, nýbrž rozzářit ji barvami duhy.*“ **A Bruno Forte** totéž vyjadřuje slovy: „*Doufat - znamená žít všední dny se svátečním srdcem.*“ Rázem vidíme, jak je to ohromně praktické. Žít nadějí – to vůbec nemá nic společného s tím, co se u nás v českých zemích posměšně označuje jako „žít s hlavou v oblacích“.

Ve skutečnosti jde o to, umět se správně dívat, vidět to, co je opravdu důležité. Tedy něco, co významně chybí většině našich současných novinářů – o politicích ani nemluvě. Protože – „co je důležité, je očím neviditelné“ – a „správně vidíme jen srdcem“. Teď jste jistě poznali nejznámější citát Malého prince. A víte, jak se pozná, jestli se člověk dokáže takhle správně dívat? Na to nám odpovídá ten třetí dnešní výrok. Je od **Bruno Martina** a zní: „*Naděje otevírá srdce radosti.*“ Abyste věděli, jak to konkrétně může vypadat, svěřím vám jednu svojí drobnou zkušenost.

Před sedmi lety jsem byl na táboře s dětmi, kterým bylo většinou sedm, osm let. Nejstaršímu bylo devět. Procházel jsem společně příběh Exupéryho Malého prince – a určitou součástí toho bylo i to, že každý den navečer mohly děti dát do zvláštní schránky malý dárek tomu, kdo podle nich ten den dělal Malému princovi největší radost. Těmi dárky byly drobnosti, které si připravovaly už před táborem a měly je uschované ve zvláštních „medicinových váčcích“, které si také samy vyráběly. Asi si dovedete představit, jaké v nich měly cennosti: odznáček, obehnaná figurka, barevné sklíčko, duhová kulička, třpytivý kamínek. Během tábora nikdo z nich nevěděl, co do své schránky dostal. Její obsah si mohly děti vyzvednout až těsně před koncem tábora.

Byl jsem u toho, jak osmiletá Tereška vběhla do kuchyně, kde jsme my, vedoucí, sbírali poslední síly k ukončení tábora, – a s neskonale rozzářeným obličejem volala: „Já jsem tak šťastná!“ – a ukazovala nám svoje poklady. Lesklá sklíčka, barevné hadříky, malou osahanou figurku trpaslíka. Skutečně – dokonalé bohatství. Samozřejmě, z hlediska tržního hospodářství, nikoli. Jenomže z hlediska toho, co je v životě opravdu důležité, to bylo bohatství skutečně veliké. Co totiž proměnilo Terešku a díky ní i nás, kteří jsme v tu chvíli to chtěli mít už hlavně za sebou? Bruno Martin nám napověděl dnešním citátem, že je to naděje, která otevírá srdce radosti. A to, že radost skutečně vešla – to už bylo dílo – Tereška by řekla „kamarádství“. Já bych to mohl nazvat trochu vznešeněji, ale bylo by to v podstatě totéž. A protože vám o tom chci říct víc příště, teď už vám jenom popřeji, abyste alespoň někdy zažili to, o čem svědčily rozzářené oči malé Terešky.

Nejtěžší závod

David Jupp Waraus

Bylo nebylo. Za šestnáctero řekami šestnáctero kopci a šestnáctero jezery se v jedné malé české vesničce, tuším že se jmenovala Srbsko, sešla jednoho jarního večera, 16. března, skupinka sportovních roverů, aby se příštího dne vydala na trasu náročného závodu - Sob cupu. A opravdu již za prvních slunečních paprsků, které za velkými mraky nebyly ani vidět, bylo v této vesničce opravdu rušno. Jen co se sportovní roveři protáhli a připravili závodní stroje, už byli nahnáni do startovního pole. A pak to přišlo, ohlušující rána startovní pistole a desítky, stovky, tisíce nožiček závodníků se za obrovského povzbuzování přihlížejících diváků, šílení fanynek vydalo na trať velice náročného závodu, jehož délka čítala něco málo přes stopětatadvacet kilometrů. Hned od samého počátku se z velké startovního pole oddělili a tempo závodu udávali tři týmy z Prahy, Liberce a Ostravy. Po běžecké části, která měřila 42,195 km se závodníci vydali na kolech na cyklistický okruh. A to už začali i odpadávat první vysilení účastníci. V čele zůstaly už jen týmy z Prahy a Liberce, další závodníci začínali notně zaostávat. Po cyklistickém okruhu, který také měřil 42,195 km, následovala povinná půl hodinová oběd pauza a zase opět vzhůru na trať. To již následovala poslední a časově nejnáročnější etapa závodu - 42,195 km sjezd řeky Berounky a Vltavy. Za mírného deštětku dorazili současně do cíle dva týmy, shodou okolností jedni z favoritů celého závodu. A kdo tedy vyhrál: v kategorii dvojic - tým z Liberce ve složení Šroub, Kvítko v čase 12 hodin 20 minut a 38 vteřin, v kategorii jednotlivci tým z Prahy ve složení Jupp v čase 12 hodin 20 minut a 38 vteřin. A jak řekl na závěr Kvítko: „Byla to pěkná rekreace.“

A kdepak se sejdeme příští rok? No přeci 15. března 2002 v Praze.

VÍTE, ŽE...

1. První americký astronaut John Glenn obletěl v roce 1962 v lodi Merkury Zemi třikrát
2. Andorra leží mezi Španělskem a Francií
3. Baron Pierre de Coubertin (1863 - 1937), zakladatel olympijského hnutí byl profesí pedagog a historik
4. „Kolibřík starého světa“ je přezdívka pro ptáka strdimila
5. Symbolem Skotska je bodlák
6. Nejdelší chlupy ze savců má pižmoň severní
7. Největší planetou sluneční soustavy je Jupiter
8. Samička australského savce ptakopyska snáší vejce
9. Jorubská říše se ve 12. až 19. století rozkládala na území dnešní Nigerie
10. Plážový volejbal hrají na jedné straně dva hráči

Lod'

Lod' je součást vodákova těla. Jako má vodák oči, aby se těšil z toho, že vidí, má lod', aby se těšil z toho, že plave. Vodák bez lodi není kompletní. Proto v zimních měsících čas od času vniká do kůlny, na půdu, do loděnice či pod postel, kde má ukrytou svou lod', aby se dotkl jejího kýlu. S postupujícím jarem jeho návštěv přibývá. Polévá lod' pryskyřicí, barví ji a vylepšuje. Konečně přijde den, kdy odtáhne lod' na nádraží a vydá ji Československým státním drahám. Sám nasedá do vlaku s úzkostí matky, jejíž jediný syn právě nastoupil vojenskou základní službu. Na nádraží u řeky se uklidní teprve ve chvíli, kdy se štihlé tělo lodi objeví ve dveřích nákladního vagónu.

Když vodák vystoupí z vlaku, jde si pro lod' a vodníci z Lužnice si na něj ukazují kachními prsty.

Na nádraží v Suchdole je zahrádka. V létě tam rostou hromady lodí. Čekají, až si je majitel vyzvedne. Majitel, který chce lod' vyzvednout, musí však nejprve vyzvednout deset jiných lodí, které leží na té jeho, protože lod' majitele se vždy nachází až úplně dole. Je to pozoruhodný fyzický úkaz. Vodák ví, proč to tak je.

Za letních půlnocí se nádraží zaplní hejny maličkých vodníků. Posedávají na kolejnicích a šplhají po hromadách lodí. Hou-pají se na drátěném plotě zahrádky a věští, které lodě si příští den vodáci odnesou. Potom z vrozené hravosti stahují určené lodě z hromady a zastrkují je co nejvíce dospod. Ráno pak radostně sledují zoufalé vodáky v zahrádce, skryti v kapkách jejich potu.

Vodák šplhá po pyramidě plavidel a překáží jiným vodákům. Odevšad se ozývá:

„Máš?“ - „Ne. A ty?“ - „Já taky ne.“

Zvukově to připomíná houbaře v akci.

Když vodák nenajde svou lod', kývne na

kamarády a přehodí si přes rameno lodní pytel. Věří, že lod' dorazí zítra. Bagáž odnášejí natřikrát, táhnou ji na zádech přes kilometr do luk za Suchdolem. Večer zapálí první oheň. Jak se opírají dlaněmi o zem, ucítí první dotyk orosené trávy. Než se oheň rozhoří, zavalí je první kouř. Poprvé se vsákne do tepláků, poprvé zaštípe v nose. Řeku není slyšet. Ač je tady, černě plyne pod olšemi.

„A zase je pohoda,“ řekne vodák.

„Jak by nebyla,“ odvěti kamarádi.

Neboť tato slova jsou rituálem, nezbytným úvodem k plavbě. Kdyby nebyla vyřčena, plavba by se nezdařil, všichni by se utopili nebo by se stalo něco ještě horšího.

Vodák zná moře písniček ...

Když vodák zavře stan a zaleze do spacího pytle, nemůže spát. Vstane a předstírá, že se zapomněl umýt. Ve skutečnosti se chce ještě jednou podívat, kolik je v řece vody. Když to udělá, zkontroluje si, zda mu nebylo ukradeno pádlo. Pak rozsvítí, aby si prohlédl lodní pytel. Zaleze do spacího pytle, ale znovu rozsvítí, protože má dojem, že ztratil nákladní list od lodi. Po čtvrt hodině se vyhrabe ze stanu, neboť si není jist, zda to pádlo bylo skutečně jeho. Potom usedne na břeh, plívá do vody a dumá.

Když se definitivně uloží ve svém pytlí, zhluboka dýchá, aby usnul. Nedaří se mu to. Vzpomene si, že večer viděl nad řekou vlašťovku, takže zítra bude asi pršet.

Pak si vymýšlí nejvhodnější způsob sebevraždy, ke které bude nucen ráno přistoupit, jestliže zjistí, že mu vlak nepřivezl jeho lod'.

Když vodák usne, řeka se tiše rozchechtá.

Zdeněk Šmíd: Proč bychom se netopili aneb Vodácký průvodce pro Ofélii.

STaRT

Snadné Třídění a Rychlá Terapie

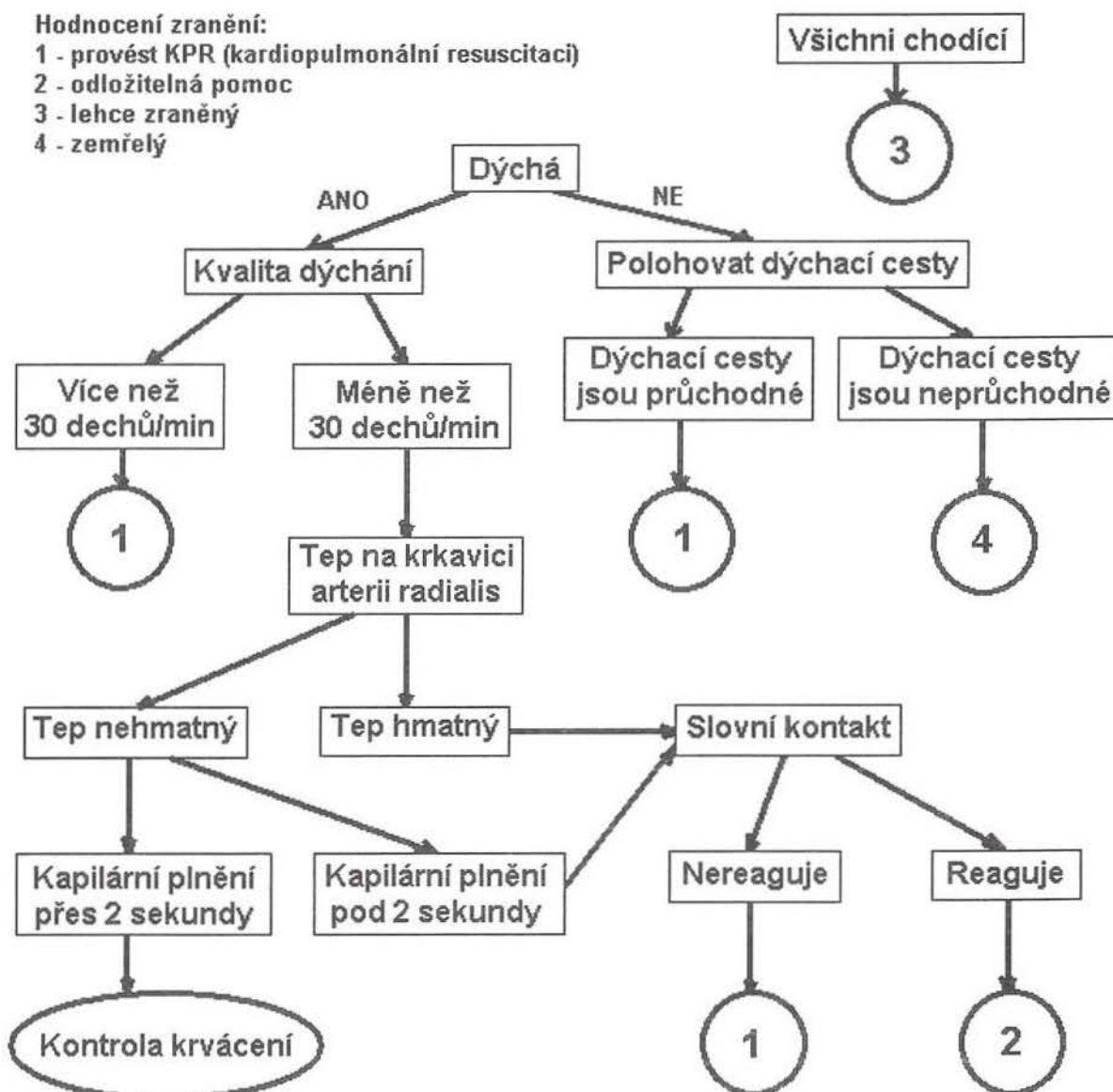
(třídění raněných při nehodách s více postiženými)

Tento systém třídění raněných pochází od autorů D.Mack & D.McConnaughy a byl přednášen na semináři instruktorů SPČR v Hradci Králové 14.11.99 MUDr. Arnoštem Růžičkou.

Použitím tohoto systému výrazně zefektivníte první pomoc a výsledkem mohou být další zachráněné životy.

Hodnocení zranění:

- 1 - provést KPR (kardiopulmonální resuscitaci)
- 2 - odložitelná pomoc
- 3 - lehce zraněný
- 4 - zemřelý

Polohování dýchacích cest – zaklonění hlavy a předsunutí dolní čelisti.

Kapilární plnění – zmáčkněte nehet na ruce, ten zbledne, měří se čas, za který nehet opět zčervená.

Slovní kontakt – zeptejte se na jeho jméno, datum...

Na okraj diskuse o Kapitánské poště

Vytknuto před závorku: ani v nejmenším nechci upírat Jackovi a úzkému kroužku přispěvatelů absolutorium za jejich úsilí o Kapitánskou poštu, současně však musím dát v leccěms za pravdu Cedníkovi, jehož text v KP č. 6 chápejte, prosím, jako nadsazený. V debatě o KP při srazu kapitánů mě pak zarazilo několik skutečností: konstatování, že dnešní Pošta si drží bývalou úroveň; názor, že s poklesem její kvality se máme smířit; a konečně skepticismus nad návrhy, jak Poštu zlepšit, ještě dříve než mohou být vyzkoušeny. Nechci je teď komentovat, pouze je zaznamenávám pro ty, kteří na srazu v Braníku nebyli, a dodávám přijaté návrhy, aby se mohli zapojit všichni:

- Hlavní kapitanát jmenuje redakční radu, která vytvoří koncepci KP včetně promyšleného způsobu zajišťování příspěvků v dlouhodobé perspektivě. Pro tuto činnost jsme získali Ornella, Myšák slíbil pomoc Plzeňáků, o svůj díl práce se znovu přihlásil Bimbo. Další zájemci o tuto koncepční práci jsou pochopitelně vítáni.

- Krajští kapitáni získají dopisovatele Kapitánské pošty z jednotlivých krajů (tzv. krajánky). Ti budou pravidelně informovat o podnicích pořádaných oddíly, přístavy či přímo celými kraji.

- Pořadatelé větších podniků (závody, srazy, lesní školy a kursy, Navigamus) dodají do KP hodnocení akce (u LŠ a LK též závěrečnou zprávu určenou pro OVČIN).

- Na pokračování budou zařazovány práce absolventů Deváté vlny (zpracované historie přístavů a oddílů). Zatím jsou uloženy u Pavla Česáka, jejich publikování brání to, že nejsou přepsány do elektronické podoby.

- Postupně budou otiskovány zatím zpracované kapitoly příručky ke kapitánským zkouškám; především proto, aby se k nim mohli všichni vyjádřit a navrhnout případné úpravy. Částečně jsou rovněž u Pavla, případně u Ježka, většina textů dosud není definitivní.

A k tomu aspoň heslovitě nápady zachycené při Ornellině brainstormingu na srazu v Braníku: KP má být aktuální, má být zpětnou vazbou, přinášet pozvání na akce i jejich hodnocení, obsahovat metodické materiály, zápisy z HKVS, burzu věcí a nápadů, novinky, nápady, co vyrobit, zajímavosti od vody, vrbu - poradnu, informace o legislativě, vše o LŠ + LK (dále jsou v zápise hesla: ostatní oddíly, koncepce a Tortuga, u nichž opravdu nevím, jak byla myšlena - omlouvám se). Jiné způsoby oživení Pošty: užší spolupráce s časopisy K - R - K a Vodní záchranář, zařazení podmínky publikační činnosti mezi body kapitánské zkoušky. Kromě toho chtěl Guma navrhnout zavedení erotické hlídky, ale pak si to rozmyslel, což byla škoda, protože při brainstormingu může každý navrhnout cokoli a nikdo mu nesmí říct, že je to hloupost. Upřímně řečeno, to je přesně ta situace, v níž se nachází naše Pošta.

Ježek

TÉMA	POČET STRAN	PROCENTO	PRŮMĚR NA JEDNO ČÍSLO
výročí	9,0	6,0 %	1,29
parte	5,5	3,5 %	0,79
vlajky	8,0	5,0 %	1,14
akce	21,0	13,5 %	3,0
historie	12,0	7,7 %	1,71
mosty	11,5	7,4 %	1,64
čtení	34,0	22,0 %	4,84
metodika	15,0	9,6 %	2,14
formuláře, tabulky	14,0	9,0 %	2,0
HKVS	12,0	7,9 %	1,71
zamyšlení	10,0	6,4 %	1,43
aktuality	3,0	2,0 %	0,43
	155,0	100,0 %	22,14

Ministerstvo zdravotnictví stanoví podle § 108 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, (dále jen „zákon“) k provedení § 8 odst. 2, § 23 odst. 3 a § 24 odst. 1 písm. d) zákona:

§ 1 – Předmět úpravy

Tato vyhláška upravuje hygienické požadavky na umístění, prostorové podmínky, ubytování, osvětlení, vybavení a úklid, zásobování vodou, odstraňování odpadků a splaškových vod, stravování a režim dne zotavovacích akcí.

§ 2 – Umístění

(1) Stavby využívané pro pořádání zotavovacích akcí a zařízení typu stanových táborů, jejichž součástí stavby zpravidla nejsou, (dále jen „stanové tábory“) se umísťují mimo území, kde lze předpokládat znečištění ovzduší nad stanovené limity¹⁾ a překročení hygienického limitu hluku pro venkovní prostor.²⁾ Stanové tábory se pořádají jako stálé nebo putovní. K pozemku, na kterém je umístěna zotavovací akce, s výjimkou putovních táborů, musí vést přístupová cesta.

(2) Zvláštní právní předpis, který stanoví požadavky na stavby, není touto vyhláškou dotčen.³⁾

§ 3 – Prostorové podmínky

(1) Zotavovací akce se pořádají ve stavbách nebo ve stanech. Stavby využívané pro pořádání zotavovacích akcí pro děti se zdravotním postižením musí být v souladu s požadavky zvláštního právního předpisu;⁴⁾ stany pro tyto děti musí být pro jejich pobyt odpovídajícím způsobem uzpůsobeny.

(2) Stany určené pro ubytování dětí musí mít pevnou nepromokavou stanovou plachtu (stanovku). Prostor pro spaní a uložení osobních věcí musí být izolován od země proti vlhku a chladu. Stany postavené na jednom místě déle než 21 dní musí mít podlahku po celé ploše stanu.

(3) Hygienické požadavky na provozovny stravovacích služeb stanoví zvláštní právní předpis.⁵⁾ Na provozovny, v nichž se stravovací služby poskytují jen po dobu konání zotavovacích akcí, se nevztahují stavebně technické požadavky upravené tímto zvláštním právním předpisem; musí však být dodrženy alespoň požadavky stanovené pro stanové tábory. Ve stanových táborech se prostory pro stravování, kterými může být například přístřešek nebo stan, skládají z jídelny, kuchyně a skladovacího prostoru. Tyto prostory musí být vždy zastřešené, s výjimkou ohniště. V kuchyních musí být čisté a nečisté činnosti časově odděleny, aby nedocházelo ke křížení provozu. Látky, suroviny, polotovary a potraviny (dále jen „potraviny“) musí být skladovány za podmínek stanovených výrobcem nebo zvláštním právním předpisem.⁶⁾ Skladové potraviny se nesmějí ovlivňovat navzájem a nesmějí být negativně ovlivňovány zevními vlivy. Samostatné pracovní plochy, kterými mohou být i desky,

musí být označeny a musí být různé pro práci s tepelně neopracovanou potravinou a tepelně opracovaným pokrmem.

(4) Umývárny ve stavbách užívají děti odděleně podle pohlaví. V umývárně musí být na 5 dětí jedno umyvadlo nebo jeden výtokový kohout s odtokovým žlabem a na 30 dětí nejméně jedna sprchová růžice. U stanových táborů se zřizuje na 5 dětí jeden výtokový kohout s odtokovým žlabem. U stanových táborů lze zajistit denní umývání dětí přímo ve vodoteči, která odpovídá hygienickým limitům ukazatelů jakosti vody ke koupání.⁷⁾ Na všech zotavovacích akcích musí být zajištěna možnost koupání nebo osprchování v teplé vodě alespoň jednou za týden. Koupání nebo osprchování v teplé vodě lze nahradit použitím sauny, pokud to zdravotní stav dětí dovolí.

(5) Záchody užívají děti vždy odděleně podle pohlaví. Na prvních 20 dětí se zřizují dva záchody, na každých dalších 20 dětí jeden další záchod. V blízkosti záchodů musí být možnost umýt si ruce v tekoucí vodě. Suché záchody se musí denně zasypávat zeminou nebo jiným přírodním sytkým materiálem. Před opuštěním tábořiště se suché záchody zasypou zeminou a označí; to neplatí, jsou-li záchody umístěny na jímcě.

(6) Ve stavbách se ošetřovna a izolace zřizují v samostatných místnostech s možností vytápění a používání teplé vody. Izolace musí mít svůj vlastní záchod. Izolace nesmí být vybavena patrovými lůžky; na 30 dětí se zřizuje jedno lůžko. Izolace nesmí být použita pro ubytování zdravotníka. Ve stanových táborech se ošetřovna a izolace umísťují ve vyčleněných stanech. Léky a zdravotní dokumentace účastníků zotavovací akce musí být umístěny tak, aby k nim neměly volný přístup děti a nepovolané osoby.

§ 4 – Ubytování, osvětlení, vybavení a úklid

(1) Ubytování dětí se zajišťuje odděleně podle pohlaví. Osoby činné při zotavovací akci jako dozor se ubytují v bezprostřední blízkosti dětí. Zdravotník se ubytuje v bezprostřední blízkosti ošetřovny s izolací, případně v blízkosti nemocných.

(2) Prostory ve stavbách musí být suché, prosluněné, s přirozeným větráním a osvětlením.⁸⁾ Nejmenší plocha na jedno dítě musí být 3 m².

(3) Patrová lůžka lze použít pro děti starší 10 let. Horní lůžko musí být bezpečně přístupné a vybavené bočnicí zabraňující pádu, jakož i nepropustnou podložkou pod matrací.

(4) Výměna ložního prádla musí být provedena vždy před použitím lůžka jiným dítětem a dále po znečištění. Manipulace s ložním prádlem při výskytu infekčního onemocnění může provádět pouze zdravotník. Čisté a použité ložní prádlo musí být skladováno odděleně.

Vyhláška MZ... pokračování

(5) V průběhu zotavovací akce musí být prováděn denní úklid všech prostor. Denního úklidu se mohou účastnit i děti pod vedením osob činných při zotavovací akci. Děti však nesmějí provádět úklid záchodů.

(6) Před zahájením zotavovací akce, mezi jejími jednotlivými běhy a po ukončení zotavovací akce musí být proveden úklid všech prostor včetně pozemku.

§ 5 – Zásobování vodou

(1) Zotavovací akce musí být zabezpečena takovým množstvím pitné vody,⁸⁾ aby jí byl dostatek alespoň k pití, čištění zubů, vaření, mytí nádobí, čištění pracovních ploch v kuchyni a k provozu ošetrovny a izolace.

(2) Pitná voda musí odpovídat hygienickým limitům ukazatelů stanovených pro individuální zásobování pitnou vodou.⁹⁾ Přednostně musí být zotavovací akce zásobována pitnou vodou z veřejného vodovodu nebo z veřejné studny označené jako zdroj pitné vody. K případnému donášení nebo dovozu pitné vody musí být použity pouze uzavřené nádoby zhotovené z materiálů určených k přímému styku s pitnou vodou a vyčleněné jen k tomuto účelu. Dovážená nebo donášená voda musí odpovídat hygienickým limitům ukazatelů stanovených pro individuální zásobování pitnou vodou po celou dobu jejího používání.

(3) Jestliže množství pitné vody, kterou je zotavovací akce zásobována, pokryje pouze potřebu uvedenou v odstavci 1, lze k účelům osobní hygieny a k úklidu používat vodu vyhovující hygienickým limitům ukazatelů jakosti vody ke koupání.⁷⁾

§ 6 – Odstraňování odpadků

a nakládání se splaškovými odpadními vodami

(1) S odpady je možno nakládat a zacházet jen za podmínek stanovených zvláštními právními předpisy.¹⁰⁾ Pevné odpady musí být ukládány do uzavíratelných nádob nebo do jednorázových plastových obalů. Mohou být použity jen takové nádoby, které lze snadno čistit a dezinfikovat.

(2) S odpadními vodami a s látkami škodlivými vodám je možné nakládat a zacházet jen za podmínek stanovených zvláštními právními předpisy.¹¹⁾

§ 7 – Stravování

(1) Denně musí být pro děti na zotavovací akci zajištěna snídaně, přesnídávka, oběd, svačina a večeře. Při činnostech mimo prostor zotavovací akce lze sloučit výdej snídaně s přesnídávkou a oběda se svačinou. Součástí snídaně musí být teplý nápoj. Jedno z hlavních jídel musí být teplé. Strava podávaná dětem musí odpovídat jejich věku a fyzické zátěži. Na sestavování jídelního lístku se podílí zdravotník.

(2) Nápoje musí být pro účastníky zotavovací akce k dispozici po celý den. Uchovávají se v krytých nádobách s výpustným kohoutem nebo se rozlévají přímo z originálních balení.

(3) Děti se mohou podílet na přípravě stravy jen před jejím tepelným zpracováním a při pomocných pracích. Na stanových táborech do padesáti účastníků se mohou děti podílet na celé přípravě stravy a jejím výdeji, jsou-li pod dozorem

osoby činné při stravování a jsou-li dodrženy zásady osobní a provozní hygieny stanovené zvláštním právním předpisem.⁵⁾ Zdravotní stav dětí, které se podílejí na přípravě stravy, musí být posouzen zdravotníkem.

(4) Na putovních táborech a jiných podobných akcích pro děti¹²⁾ se děti a osoby činné při zotavovací akci stravují v provozovně stravovacích služeb nebo si stravu připravují samy způsobem zaručujícím zdravotní nezávadnost podávaných pokrmů. Provozovna stravovacích služeb užívaná při jiné podobné akci pro děti, v níž se stravovací služby poskytují jen po dobu konání jiné podobné akce pro děti,¹²⁾ však musí splňovat požadavky podle § 3 odst. 3.

(5) Během zotavovací akce nesmí být podávány ani k přípravě pokrmů používány potraviny stanovené v příloze k této vyhlášce. V příloze jsou dále stanoveny podmínky, za kterých lze některé potraviny podávat nebo používat.

(6) I pokud je stravování zajištěno prostřednictvím provozoven stravovacích služeb, musí být zajištěno splnění požadavků upravených v odstavcích 1 a 5.

§ 8 – Režim dne

(1) V režimu dne musí být pevně vymezena doba pro spánek, osobní hygienu a stravování. Doba vymezená pro spánek musí činit nejméně 9 hodin s výjimkou noci, kdy se pořádá noční hra. Režim dne musí odpovídat věku a zdravotnímu stavu dětí.

(2) Fyzická a psychická zátěž dětí musí být přiměřená jejich věku, schopnostem a možnostem. Při soustavné fyzické zátěži dětí v prvních dvou dnech zotavovací akce musí být třetí den vyhrazen odpočinku. V putovních táborech se stanoví den odpočinku s přihlédnutím k tělesné zdatnosti a aktuálnímu zdravotnímu stavu dětí. Přesuny putovních táborů se mohou provádět pouze za denního světla.

(3) Osoby činné při zotavovací akci jako dozor průběžně kontrolují oblečení, obuv a lůžkoviny dětí, aby byly chráněny před provlhnutím a nedocházelo k prochladnutí dětí. Dále kontrolují, zda děti dodržují osobní hygienu.

(4) Koupání dětí v přírodě musí být přizpůsobeno počasí, fyzické zdatnosti dětí a jejich plaveckým schopnostem. Děti se mohou koupat jen za dohledu osoby činné při zotavovací akci jako dozor. Dohled může vykonávat jen osoba, která je schopna poskytnout záchranu tonoucím. Koupat se děti smějí nejdříve 1 hodinu po hlavním jídle nebo po intenzivním cvičení.

(5) Při zotavovacích akcích zaměřených na zimní sporty nesmí výcvik nebo jiná soustavná fyzická zátěž dětí přesáhnout 6 hodin denně, s výjimkou dne, kdy se pořádá celodenní výlet. Výcvik nebo jiná soustavná fyzická zátěž dětí do 12 let musí být nejpozději po 90 minutách přerušeny alespoň patnáctiminutovou přestávkou.

§ 9 – Závěrečné ustanovení

Zrušují se:

1. Vyhláška Ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České republiky č. 185/1990 Sb., o zotavovacích a jiných podobných akcích pro děti a dorost.

2. Vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky

č. 445/1992 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České republiky č. 185/1990 Sb., o zotavovacích a jiných podobných akcích pro děti a dorost

§ 10 – Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.
Ministr: prof. MUDr. Fišer, CSc. v. r.

Příloha k vyhlášce č. 106/2001 Sb. SKUPINY POTRAVIN, KTERÉ NELZE PODÁVAT ANI POUŽÍVAT K PŘÍPRAVĚ POKRMŮ, A PODMÍNKY PRO POUŽITÍ NĚKTERÝCH POTRAVIN

1. Na zotavovacích akcích nelze podávat tyto potraviny:

- a) mléko a mléčné výrobky z mlékárensky neošetřeného mléka (mimo tržní síť),¹³⁾
- b) tepelně neopracovanou smetanu a výrobky z ní,¹³⁾
- c) zmrzlinu vlastní výroby a zmrzlinu porcovanou ze skupinového balení,¹³⁾
- d) výrobky z tepelně neopracovaného masa (například mētzský salám),¹⁴⁾

- e) tepelně neopracovaná vejce a výrobky z nich (například krémy),¹⁴⁾
- f) nedostatečně tepelně opracovaná vejce (například volská oka, vejce vařená namēkko) a pokrmy z nich,¹⁴⁾
- g) majonēzu vlastní výroby a výrobky z ní (například tatarské omāčky, saláty s majonēzou).¹⁴⁾

2. Na stanových táborech, kde nelze dodržet požadavky na výrobu a skladování pokrmů, upravené zvláštním právním předpisem,⁵⁾ musí být dodrženy tyto hygienické požadavky:

- a) teplé a studené pokrmy¹⁵⁾ musí být zpracovány ze zdravotně nezávadných potravin a musí být zkonsumovány bezprostředně po dohotovení.
- b) k přípravě pokrmů (včetně nápojů) z instantních přípravků smí být použita jen pitná voda ze zdroje pro veřejné zásobování¹⁶⁾ nebo voda balená,¹⁷⁾
- c) potraviny, které nelze skladovat podle podmínek výrobce nebo požadavků zvláštního právního předpisu,⁶⁾ musí být bezprostředně po zakoupení tepelně zpracovány (například zmrazená zelenina, maso) nebo ihned vydány ke konzumaci.

Odkazy:

1) Opatření Federálního výboru pro životní prostředí o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami OP 31/91 uveřejněné v částce 84/1991 Sb., ve znění vyhlášky č. 122/1995 Sb. a vyhlášky č. 117/1997 Sb.

2) § 30 zákona č. 258/2000 Sb.

3) Vyhláška č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu.

4) Vyhláška č. 174/1994 Sb., kterou se stanoví obecné technické požadavky zabezpečující užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace.

5) Vyhláška č. 107/2001 Sb., o hygienických požadavcích na stravovací služby a o zásadách osobní a provozní hygieny při činnostech epidemiologicky závažných.

6) Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 119/2000 Sb. a zákona č. 306/2000 Sb.

7) Vyhláška č. 464/2000 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na koupaliště, sauny a hygienické limity venkovních hracích ploch.

8) § 3 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb. Vyhláška č. 376/2000 Sb., kterou se stanoví požadavky na pitnou vodu a rozsah a četnost její kontroly.

9) § 2 písm. b) vyhlášky č. 376/2000 Sb.

10) Zákon č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 37/2000 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb.

11) Zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 114/1995 Sb., zákona č. 14/1998 Sb. a zákona č. 58/1998 Sb.

12) § 12 zákona č. 258/2000 Sb.

13) § 9 vyhlášky č. 328/1997 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), h), i), j) a k) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, pro mléko a mléčné výrobky, zmrzlinu a mražené krémy a jedlé tuky a oleje, ve znění vyhlášky č. 347/1999 Sb. a vyhlášky č. 90/2000 Sb.

14) Vyhláška č. 327/1997 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), h), i), j) a k) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, pro maso, masné výrobky, ryby, ostatní vodní živočichy a výrobky z nich, vejce a výrobky z nich, ve znění vyhlášky č. 89/2000 Sb.

15) § 2 písm. e) a f) vyhlášky č. 107/2001 Sb.

16) § 2 písm. a) vyhlášky č. 376/2000 Sb.

17) Vyhláška č. 292/1997 Sb., o požadavcích na zdravotní nezávadnost balených vod a o způsobu jejich úpravy, ve znění pozdějších předpisů.

Jak vyjít s vodníky z Podskalí

Legends a mýty putují časem. Zasuté příběhy a osudy zdánlivě mizí, skrytě překračují hranice a znovu vstupují do našich dnů. Příběh Vltavanu začíná tam, kde řeka vstupuje do královského města. Pražské Podskalí je připomínáno od poloviny dvanáctého století. Téměř tisíc let přivázely vory po Vltavě dřevo na stavby pražských domů, chrámů a paláců. V podskalí dlouhá vodní pouť z jihočeských lesů končila.

Podskaláci byli odedávna obratní obchodníci s dřívím a plavci. 11. června 1871 byl v podskalské hospodě U Hejduků založen spolek Vltavan, jehož posláním bylo chránit vlastenecké tradice a podporovat v nouzi lidi, profesně spjaté s řekou. Vltavané dodnes střeží zvyky a tradice své pobřežní čtvrti, shromažďují dokumenty a předměty, dokládající její historii. Oslovují se důsledně a obřadně bratře a sestro. Jejich tradiční kroj jim prý přivezl z Marseille František Dittrich, muž, který vstoupil do podskalských legend. Od třinácti let se plavil po řekách a jako zkušený vorař se stal v rodném Podskalí úspěšným dřevařským podnikatelem. Spolu s několika nadšenci založil roku 1865 pražskou paroplavbu a šest let nato se také stal spoluzakladatelem spolku Vltavan. Spolek lidí od vody, kteří se vzájemně podporují, naplňoval jeden z Dittrichových životních snů. Ale doba přináší kromě nadšených sociálních a národnostních snah také obavy z neodvratného zániku vltavanské čtvrti. Podskalí té doby má osobitou tvář. Jeho vzhled určuje řeka. Zatímco Praha zbourala své hradby, rychle se změnila a modernizovala, tady se vrstvil čas ve volnějším rytmu. Podskalí se stalo se svými dřevařskými ohradami, starobylými domy a plaveckými hospůdkami malebným ostrůvkem v plynoucím čase.

Ale ještě za úřadování primátora Dittricha spojil Vyšehrad se Smíchovem Železniční most a Podskalím zaduněl těžký hřmot vlaků, zanedlouho poté v roce 1876 zasadila vorařské čtvrti smrtelnou ránu stavba Palackého mostu. Pohltila jeho nejslavnější plavecké domy. Jak se nysypává nábreží, slavná výtoňská celnice (u které se vytínaly z vorů klády jako clo) se propadá hluboko pod úroveň okolního terénu. Na začátku století je po velké povodni přeložen trh s dřevem do bezpečnějšího vorového přístavu na Smíchově. Nastal konec vorařské čtvrti.

Mnozí Vltavané vyměnili vory za službu v Pražské paroplavbě. Ale pod Vyšehradem se stále ještě plaví koně, vypraženi z vozů rozvážejících dřevo z posledních podskalských ohrad. Písaři tu v létě těží písek a v zimě ledaři vysekávají z hladiny ledové tabule určené pro sklepení pražských řeznictví a hospod. cestu vorů zastavili přehradý vltavské kaskády - a co zbylo z Podskalí? Na místech dřevařských ohrad vyrostly činžáky a zmizelé Podskalí připomínají už jen názvy některých ulic: Plavecká, Dřevná, Na Výtoni, Na poříčním právu, Dittrichova. U ústí Botiče stojí poslední dochovaná stavba - výtoňská celnice jakoby rozkročená v hrobě. A to je téměř všechno. Ale ještě jsou tu Vltavané. Mají se rádi a září z nich opravdový zájem o druhé. Jejich spolek patří k nejstarším u nás. Co je dává dohromady? Vzpomínky? Stanovy z minulého století? Nostalgie zaniklé čtvrti, která musela ustoupit rozpínavosti moderního města? Vztah k řece, která živila celé generace předků? Možná to všechno. Ale jistě také touha po přátelství a po lidské vzájemnosti. Touha zachovat řád věcí, vztahy a hodnoty. To jistě není málo. V bývalém Podskalí už zbývá jediný původní dům. A staré vorařské legendy odplouvají po proudu řeky. Připlouvají nové - jako ta o panu Štěpánkovi, který onehdy vytáhl z tůně po Vyšehradem na udici středověkou, ale úplně neporušenou drátěnou košili. Třpytila se novotou, avšak zrezivěla, než ji dovezl na pramici ke břehu, takže v Městském muzeu ji pak přece jen museli pracně restaurovat.

Ptám se místopředsedy Vltavanu Karla Novotného: „Jak vycházíte s vodníkem?“ „Jak s kterým. Většinou skvěle. Tady nejde o střet zájmů, ale o shodu. Mají totiž stejně jako my rádi řeku. Když některý z nich přijde do hospody, pohostíme ho a dáme mu pod nohy lavor s vodou, protože, jak jistě víš, vodník nesmí vyschnout. Jo, vodníky máme rádi, i když jsou ukecaný. Ale podvodníky ne.“ Zdeněk Brezina - scenárista.

HKVS HLÁŠÍ

Vlasta,

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ HKVS DNE 15. 3. 2001 V PRAZE

*Přítomni: Vezír, Pišta,
Sam, Ježek, Pavel, Oskar,
Amateur, Jack, Puma,*

Jarní seminář K+K spojený se sněmem VS:

- program na vodě – Guma, Jupp a Datel
 - colour máz – Jaška
 - hospodaření – Pavel
 - zdravotnictví – Jezevec (ve spolupráci se Samem připraví průkaz zdravotníka)
 - HKVS sestavil svoji kandidátku pro volby rady HKVS, kterou postoupí kandidátní komisi, aby ji tato zpracovala.
- Oskar** – informoval o přípravě sněmu SHP – o jeho programové náplni, o jeho dalším předpokládaném vývoji a o kandidátce na volby.

Kapitánská pošta – pro zkvalitnění tohoto časopisu bylo navrženo provést na jarním semináři K+K brainstorming v délce asi 10 min, který povede Ornela.

Amateur – hlásil naplněnost admirální plavby na mazurská jezera cca 16 účastníků

Pišta – hlásila přeplněnost lesního kurzu asi 40 účastníky
Probíhá hlášení jednotlivých akcí roku 2001, na které se předpokládá čerpání dotací. (SKARE, Admirální plavba atd.)

Ježek – hlásil naplněnost LŠVS 20 účastníky. Další došlé přihlášky:

16. Jana Holendová, Havlíčkův Brod
17. Milan Maxa, Třebíč
18. David Ryšavý, Pardubice
19. Milena Svobodová, Pardubice
20. Kristýna Králíčková, Mimoň

Zapsal Sam

OZNÁMENÍ TDC ZE DNE 26. 3. 2001

Z důvodu balení zásilek časopisů pro Vás a jejich odvozu na poštu bude vždy v pátek před distribucí ve dnech:

16. 2., 16. 3., 20. 4., 18. 5., 15. 6. roku 2001 a v pondělí po distribuci ve dnech: 19. 2., 19. 3., 23. 4., 21. 5., 18. 6. roku 2001 uzavřena prodejna TDC.

Velmi děkujeme za pochopení

za TDC Veronika Letáčková

SEZNAM ÚSPĚŠNÝCH ABSOLVENTŮ KAPITÁNSKÉ ZKOUŠKY V ROCE 2000:

01/2000	Stanislav Holek
02/2000	Jiřina Holková
03/2000	Jan Káňa
04/2000	Helena Káňová
05/2000	Jaromír Kupr
06/2000	Markéta Kuprová
07/2000	Anna Lhotská
08/2000	Luboš Pořízka
09/2000	Ivo Raab
10/2000	Ivan Rohlík

11/2000	Jan Šantora
12/2000	Jindřich Valtr
13/2000	Ivan Vokřál
14/2000	Ingrid Vokřálová
15/2000	Zdeněk Vopička

ZÁPIS ZE SNĚMU PRAŽSKÝCH VODNÍCH SKAUTŮ konaného v Praze, dne 6. 4. 2001

1. Přítomno celkem 15 delegátů, zastoupeny 4., 16., 33. přístav a 75. oddíl.
2. Předsedou volební komise zvolen Jaroslav Heniš.
3. Navrženi byly dva kandidáti: Jaroslav Veit a David Waraus (pilný návrh).
4. Volby proběhly jednokolově tajně.
5. Výsledky voleb:
Všech 15 hlasovacích lístků bylo platných, kandidáti získali následující počty hlasů:
Jaroslav Veit - 12 hlasů
David Waraus - 3 hlasy
6. Pražským kapitánem byl zvolen Jaroslav Veit.

Zapsal Pavel Česák

ZÁPIS O PROVEDENÍ ŘÁDNÝCH VOLEB HKVS

Dne 7. 4. 2001 na volebním sněmu VS proběhly volby do rady HKVS ve znění volebního řádu HKVS.

Všechny podmínky tohoto řádu byly splněny.

Kandidovali:

- Hlavní kapitán: Vladimír Cvrček
David Waraus
Jana Hlásná
- Přístavní: Prokop Jícha
Milan Zeibert
Radka Valešová
Markéta Babóová
- Hospodář: Pavel Česák
- Revizní komise: Vladimír Netušil
Ivan Vokřál
Jiřina Holková
Jaroslav Veit

ZVOLENI BYLI:

- Hlavní kapitán: Vladimír Cvrček
Zástupce hl. kp.: Jana Hlásná
- Přístavní: Milan Zeibert
Prokop Jícha
Radka Valešová
- Hospodář: Pavel Česák
- Revizní komise: Ivan Vokřál
Vladimír Netušil
Jiřina Holková

Volby hlavního kapitána se zúčastnilo 102 oprávněných voličů. Odevzdáno bylo 102 platných volebních lístků, z toho bylo 102 platných. Volby přístavních, hospodáře a členů revizní komise se zúčastnilo 105 oprávněných voličů. Odevzdáno bylo 105 volebních lístků z toho bylo 105 platných.

Správnost uvedených údajů a sčítání hlasů potvrzují členové volební komise.

V Praze dne 7. 4. 2001 zapsala Lucie Rosenfelderová

Cunard Line, Liverpool
Robert Duncan and Co., Greenock

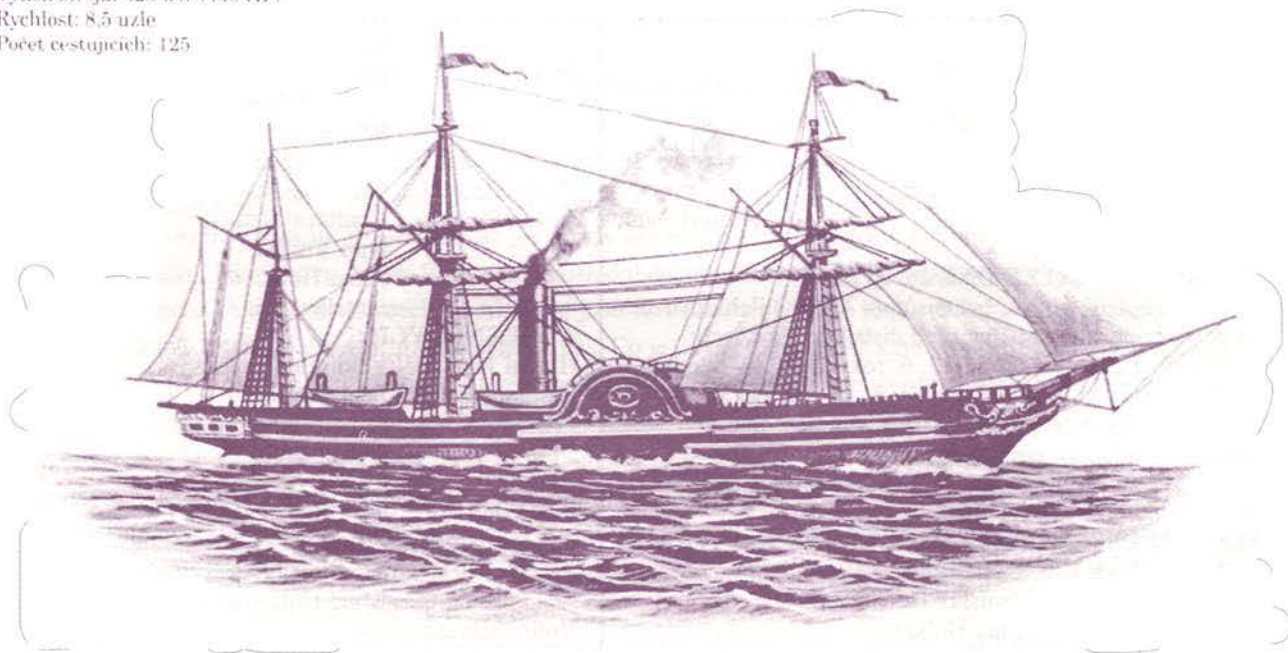
V roce 1838 vypsal britská admirálie konkurz na pravidelnou přepravu pošty do severoamerických přístavů. O rok později podnikavý skotský kupec Samuel Cunard se dvěma společníky založil společnost s kapitálem 270 tisíc liber, jíž se podařilo kontrakt na spojení mezi Liverpoolem, Halifaxem a Bostonem získat. Nová společnost British and North American Royal Mail Steam Packet Co., známější jako Cunard Line, měla nejdříve k dispozici jen malý kolesový parník *Unicorn*. Pro transatlantickou linku byly proto objednány čtyři kolesové parníky: *Britannia*, *Acadia*, *Caledonia* a *Columbia*.

První z nich, *Britannii*, spustili na vodu začátkem roku 1840 a na první plavbu z Liverpoolu přes oceán vyplula pod velením kapitána Henryho Woodruffa 4. července 1840 se 63 cestujícími na palubě. Do Halifaxu doplula za dvanáct dní a deset hodin, zatímco cesta do Bostonu trvala ještě o dva dny déle. Zpáteční plavba do Liverpoolu byla rychlejší a trvala jen něco přes deset dní. V následujícím roce byla nejrychlejší i při plavbě západním směrem a rychlostí 9,8 uzle se stala držitelkou Modré stuhu.

Konstrukčním řešením ještě navazovala na éru plachetnic. Štíhlý trup s klipovou příďí měl na bocích mohutná lopatkovitá kola a nesl tři stěžně s pomocným oplachtěním. Ovšem hlavním pohonem byl parní stroj postavený firmou R. Napier and Co. Strojovna byla impozantní a zabírala celou třetinu délky trupu. Loď měla čtyři paluby. Na nejspodnější byly uhelné bunkry, další paluba byla určena na uložení pošty a zásob. Kabiny pro cestující s velkým salonem byly na třetí palubě. Na čtvrté byly kabiny pro důstojníky, zatímco mužstvo včetně stevardů bylo ubytováno u komína a z vnitřní strany krytů koles.

Britannia vykonala čtyřicet plaveb přes oceán a v roce 1849 ji prodali Prusku. Parní stroj demontovali a loď pod novým jménem *Barbarossa* sloužila jako plachetnice v pruském válečném loďstvu. V roce 1880 byla potopena při cvičných střelbách.

Prostornost: 1156 BRT
Délka: 69,5 m
Šířka: 10,5 m
Výkon stroje: 325 kW (440 HP)
Rychlost: 8,5 uzle
Počet cestujících: 125

Kapitánská pošta č. 8 – 2000/2001

Informační zpravodaj vodních skautů a skautek. Vydává HKVS vlastním nákladem jen pro vnitřní potřebu. Pro tento ročník byl na stránkách použit rámeček od br. Cipajse, kapitána 2. oddílu VS v Mimoni.

Příspěvky zasílejte na adresu:

- Ing. Zdeněk Hájek, Štěpánská 16, 110 00 Praha 1 (diskety s texty + papírové předlohy, obrázky).
- E-mail: cesak@volny.cz (jen texty – soubory ve formátu *.TXT)

Sazba a tisk: Tiskárna Ralsko, s. r. o., Mimoň, Malá ul. 168/III, PSČ 471 24, tel./zázn./fax: 0425/862 704